

Голос України

Влада - Радамі!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 199 (1949) ♦ П'ятниця, 16 жовтня 1998 року ♦ Ціна договірна

ЗІГРІЮТЬ СТОЛИЦЮ ЧУЖІ МІЛЬЙОНИ

Угоду про надання Світовим банком кредиту на 200 млн. доларів на реконструкцію системи теплопостачання Києва підписано у Вашингтоні.

Як повідомили в Посольстві України в США, угоду підписали генеральний директор АК «Київенерго» Іван Плечков та директор 2-го Європейського департаменту Світового банку Поль Сігельбаум.

Кредит надається на 20 років.

Реалізація проекту передбачає цілковиту заміну наявної централізованої системи опалення в Києві, що значно підвищить її ефективність та істотно зменшить витрати на опалення у столиці.

Загальна вартість проекту становить 308,9 млн. доларів. Крім кредиту у 200 млн. доларів, наданого Світовим банком на стандартних умовах, кредит у 40 млн. доларів Києву надав Європейський банк реконструкції і розвитку.

Парламентська хроніка

Дискусія на стару тему

Ранкове і денне засідання
15 жовтня

Після півгодинної традиційної розминки — оголошення запитів і заяв — депутати затвердили судів декілька обласних, районних та військових судів на безстрокове виконання обов'язків. Подання Міністерства юстиції підтримав Комітет Верховної Ради з питань правової реформи. А потім «аксіому» столиці — місту Києву потрібен закон — почали доводити вже нинішні парламентарії. Пам'ятаємо, що закон про столицю був частою

темою пленарних засідань Верховної Ради минулого скликання. Як відомо, 4 березня депутати, нарешті, такий закон прийняли. Так само відомо, що Президент наклав на нього вето. Не відбулися і прямі вибори міського голови. Таким чином, крім одного варіанта — ще раз переглянути прийнятий закон з пропозиціями Президента, — з'явилися ще два розроблених законопроекти. Один із нових законопроектів на стару тему представив народний депутат України Борис Андрусюк — СДПУ (о). Він доповнив на початку, що саме життя вимагає негайної появи закону «Про столицю України місто-герой Київ».

У пошуках
поліських
скарбів

7

ПРАВА ЛЮДИНИ — НАД УСЕ

Відбулася зустріч Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової із заступником глави парламенту Віктором Медведчуком.

На зустрічі йшлося про співпрацю Уповноваженого з прав людини з Верховною Радою, привення вітчизняного законодавства у відповідність з міжнародними та європейськими стандартами. Співрозмовники чимало уваги приділили темі утвердження інституту омбудсмена як однієї з унікальних демократичних інституцій в період становлення громадянського суспільства.

Уряд: партійна робота з тими, хто «заслугує»

Сім парламентських фракцій отримали пропозицію прем'єра: подати кандидатури від своїх фракцій для роботи на будівлях посадах в уряді, державних комітетах та інших органах виконавчої влади. Під час засідання Кабінету міністрів Прем'єр-міністр України Валерій Густойченко дав доручення міністрам Кабінету міністрів Анатолію Толстоухову надіслати такий лист фракціям НРУ, НДП, ПЗУ, СДПУ (о), ПСПУ, СелПУ та депутатській групі «Незалежна». Прем'єр пообіцяв після конкурсу та співбесіди обов'язково працевлаштувати в урядових структурах «тих людей, які цього заслуговують».

(Закінчення на 2-й стор.).

Програма
телебачення

8-2

АВІАПРОМЕ, коли ж на зліт?

МОЖНА безкінечно довго тишити себе думками, що наша країна крилата, авіаційно перспективна і взагалі दिється в космічну дальність. Але якщо в небі над головою — тиша і навіть хлопчиська викреслюють із своїх фантазій повітряні пригоди через досить рідкісне явище — польотів уві сні та наяву, то про що мова? І все-таки, Головне аналітичне управління Мінпромполітики зазначило успіх саме національної експозиції авіабудівників на міжнародній виставці у Фарнборо. Там, з'ясовується, Харківське авіа-

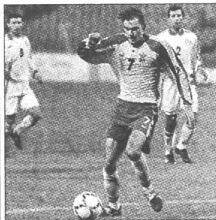
ційне підприємство, ЗМКБ «Прогрес» отримало від французького бюро «Верітас» сертифікати якості виробництва, а це раніше такого сертифікату було удостоєно АТ «Мотор-Січ»... І взагалі, до наших експонатів виявили найбільшню увагу більш як тисяча фахівців із 20 країн, із 60 компаніями проведено переговори щодо спільних проектів.

То що, політаємо? Ох, як хочеться, щоб не тільки на виставці!

Матеріал на цю тему читайте на 5-й сторінці.

У Рейк'явіку — «бузина», а в Києві — підер!

Минулої середи в Європі був великий футбольний день. Відбулися чергові матчі відбіркових турнірів континентального чемпіонату, якими завершувався осінній цикл цих змагань. Чудово зіграла збірна України, яка набрала максимум очок і лідирує у четвертій групі.

На знімку: форвард української команди Сергій Скаченко, який відкрив рахунок у поєдинку проти збірної Вірменії.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Подорож про футбольну свєрсєреду читайте на 4-й і 15-й сторінках.

Розігнули
«Ниву»
навіпіл

11

О Учора у столиці відкрився шостий фестиваль японських фільмів.
О Урожай зернових цього року в країні буде на 21% менше, ніж торік.
О За даними Мінфіну, на початок 2000 року зовнішній держборг України може збільшитися до 12 млрд. доларів.
О На військовому авіаполігоні у Криму знайдено 12 сучасних авіабомб.

P.S.

Уряд: партійна робота з тими, хто «заслугує»

(Початок на 1-й стор.)

На думку прем'єра, міністрів та інших керівників виконавчої влади мають визначитися з партійністю. Список «бажаних» партій не оголошувався, і В. Пустойтенко навіть сказав, що керівники виконавчої влади можуть вступати і в Комуністичну партію (однак при цьому застеріг, що КПУ — партія опозиційна).

Щоб поставити всі крапки над віртовим звітом уряду у парламенті, Прем'єр-міністр доручив вище-прем'єрові Сергію Тигипку та урядовій прес-службі підготувати статтю для публікації в ЗМІ з приводу виступів деяких депутатів, котрі, на думку прем'єра, «необ'єктивно» і «неправдиво» критикували Кабмін. Коментуючи той факт, що за недовір'ю уряду проголосували 203 депутати, В. Пустойтенко визнав, що це дуже багато. «Уряд треба все зробити, щоб поліпшити роботу і довести, що він може покращити фінансову та соціально-економічну ситуацію», — сказав він.

Однак Кабінет міністрів досі не завершив підготовку держбюджету на 1999 рік і вперше з цим, повідомив на прес-конференції прем'єр, лише після того, як буде розроблено основні засади грошово-кредитної політики на наступний рік. На базі цих засад буде сформовано макроекономічні показники, програму соціально-економічного розвитку країни, а також програми дій уряду та виходу із кризи до 2003 року. А цих законопроектів уже давно чекає парламент.

ПІЛЬГОВИКИ МОЖУТЬ ЖИТЛО... ОПЛАКУВАТИ?

Вечірнє засідання 14 жовтня

Народні депутати за скороченою процедурою розглянули і ухвалили низку законопроектів. Зокрема, затверджено у першому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про оренду державного та комунального майна», який, за словами заступника голови Фонду держмайна Юрія Гришайна, підвищить надходження до бюджету від орендної плати та припинить незаконне користування державним майном підприємств.

Прийнятим у цілому законопроектом (у зв'язку з внесенням змін до закону «Про підприємства в Україні») передбачено внести зміни у три закони — про банкрутство, оренду і приватизацію.

Проект закону про доповнення частини 1 статті 12 Закону України «Про освіту» передбачав розвиток нових форм фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності та соціальний захист працівників цієї сфери. Спілпідприємства з цього питання, голова підкомітету з питань науки і освіти Людмила Пасічна, оперувала невтішними цифрами та фактами: до 1 січня 1999 року по Міністерству освіти буде скорочено 15 тисяч 525 працівників, у минулому році закрили 140 шкіл, немає вчителів у сільських школах. Депутати прийняли законопроект у цілому.

Далі парламентарії розглянули та більшістю депутатського корпусу ухвалили проект постанови про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Президії Верховної Ради України про благодійні фонди, а також законопроект про захист рослин.

Сланим каменем спотикання на вечірньому засіданні став проект закону про впровадження оплати житлово-комунальних послуг категоріями громадян, які користуються пільгами. Доповідач із цього питання, голова Державного

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

комітету з будівництва, архітектури та житлової політики Володимир Гусаков, звернув увагу народних депутатів на необхідність встановити єдиний по всій державі порядок надання пільг і заклав підтримати законопроект у першому читанні з урахуванням зауважень. Втім, комуністи вважали, що проект узагалі недосконалий і спрямований на зниження пільг та «виселення неплатоспроможних громадян» із своїх квартир. І хоча представники фракцій Руху, зелених та НДП закликали депутатів підтримати пропозицію Володимира Гусакова, законопроект був відхилений.

І насамкінець народні обранці без обговорення 260 голосами ухвалили проект закону про денонсацію Гарантійної угоди (проект розвитку енергетики України) між Україною та Європейським банком реконструкції і розвитку.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ДИСКУСІЯ НА СТАРУ ТЕМУ

Ранкове і денне засідання 15 жовтня

(Початок на 1-й стор.)

Борис Андресюк підтримує: у концепції законопроекту максимально враховано положення закону, який було прийнято Верховною Радою, за винятком статей, що спричинили накладання Президентом вето. Окремі статті мають нову редакцію чи обумовлені додатково. Принциповими положеннями законопроекту є необхідність функціонування в столиці України поряд з представницькими органами системи самоврядування єдиного органу виконавчої влади і єдиної головної посадової особи в місті і в районах міста. Місцеве самоврядування здійснюють Київська та районні ради, а виконавчими органами є місцеві державні адміністрації, які підзвітні і підконтрольні відповідним радам з питань, що належать до компетенції органів місцевого самоврядування. Існування єдиної головної посадової особи, на думку авторів, ефективніше з точки зору практичної роботи.

Разом з тим, зазначив Б. Андресюк, автори не погоджуються із за-

переченням Президента і передбачають, що ця головна посадова особа повинна обиратися всім населенням Києва і мати статус голови Київської ради — міського голови. У законопроекті передбачено чітку систему обов'язків і прав міського голови, а також процедуру його призначення і звільнення. В проекті закону підкреслено певні особливості організації влади в Києві, зокрема, визначено стічні функції та додаткові права органів виконавчої влади і місцевого самоврядування, що пов'язано саме з виконанням цих функцій.

Альтернативний законопроект доповів народний депутат Борис Беспалий (НДП). Він також вважає, що появи цього закону потребує саме життя. Києву потрібна влада відносно сильна і демократична. Саме такий підхід, на думку доповідача, і закладено в іншому законопроекті. В документі Київ виступає в трьох іпостасях: як місто, як адміністративно-територіальна одиниця і як столиця зі специфічними функціями. Міська громада має права на повноцінне самоврядування з певними особливостями. Законопроект визначає роль виконавчих органів у системі самоврядування.

За словами Б. Беспального, Київську міську раду і міську державну адміністрацію можуть очолювати різні люди, бо «некоректно змушувати Президента затверджувати на головну посаду в місті людину, обрану киянами». Хоча доповідач не заперечує, що лві посади може посідувати одна особа. Головне, щоб у цих питаннях не порушували Конституцію, — «ні любовними атаками на неї, ні обхідними партійно-адміністративними стежками».

Спілпідповідач, голова Комітету з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад Олександр Кушнір підтримав законопроект, що його представляв Борис Андресюк. На думку комітету, саме цей варіант треба прийняти в першому читанні. Однак з цим погодилися далеко не всі учасники тривалого обговорення, бо цілком справедливо вважають: якщо в порядку денному питання викладено в редакції «пропозиції Президента до Закону «Про столицю України місто-герой Київ», то саме це і треба розглядати.

Після поєдиноків по питаннях вирішили внести це питання на повторне перше читання. За це проголосували 242 народних депутати.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Про плани і перспективи

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук зустрівся з президентом Інституту досліджень Схід—Захід Данилом Мрозом.

Віктор Медведчук ознайомив гостя із сучасною економічною та політичною ситуацією в Україні. Серед основних проблем, що стоять перед Верховною Радою, він назвав прийняття Цивільного та Кримінального кодексів, удосконалення податкового законодавства, а також інших нормативних актів, які запровадять ринкові відносини, захищать права та свободи людей.

Джон Мроз повідомив, що Інститут досліджень Схід—Захід впроваджує в Україні декілька проектів. Зокрема — створення своєї київської філії, аналіз перспектив відносин України—ЄС, а також розроблення довгострокового проекту розвитку малого бізнесу в Україні.

Отака арифметика

— Зміни в уряді відбуваються, але суто на професійній основі, — заявив на зустрічі з членами позарядничої депутатської групи «Незалежні» Президент України Леонід Кучма. Про це повідомив прес-секретар голови держави Олександр Майданник. Однак, відповідаючи на моє запитання, чи висували «Незалежні» конкретні претензії до конкретних членів уряду, Олександр Майданник зауважив, що саме таких фактів й імен названо не було. За винятком того, що

один з депутатів, Григорій Омельченко, передав Президенту України товсту теку з відповідними документами, котрі, мовляв, потребують ретельного вивчення.

Сам Григорій Омельченко, з яким я зустрівся після брифінгу, утнів:

— Від імені новоствореного депутатського об'єднання «Антимафія» я передав Леоніду Кучмі документи про деякі протиправні дії окремих урядовців, що завдали державі збитків на сотні тисяч гривень,

зокрема про розвал української армії.

За словами прес-секретаря голови держави, Леонід Данилович повідомив народних обранців, що доручив уряду провести з парламентом фракціями і комітетами робочі консультації з приводу змін у Кабінеті міністрів і заклав до несталого тріумфу пропозиції щодо цього. Але, як було сказано його прес-секретарем, доки розбиратимуться з урядовцями, Президент бажав оприлюднити списки народних депутатів,

котрі люблять інтереси деяких спільних підприємств. Йдеться про невинуватих пільги, надавши їм десятки таких туртур (як було названо на брифінгу), внаслідок чого казна втратила майже п'ятьсот тисяч гривень. Верховна Рада, як було справедливо зазначено, законодавчо урізала такі пільги «Офісчанами», однак, за словами Олександра Майданника, знайшлося понад 80 парламентаріїв, котрі домагалися повернення цих пільг. Саме прізвища цих депутатів і бажав назвати глава держави.

На брифінгу керівник прес-служби «засві-

тив» досить оригінальний погляд з Банкової на парламентську більшість, котра може взяти на себе законодавчу ношу виведення країни з кризи. Цю «більшість» визначили за відставку уряду проголосували 203 народних депутати, а ось тих, хто голосував проти чи не голосував зовсім, від загальної кількості членів парламенту більше. Отож, проти нинішнього уряду — меншість депутатів, з решти можна формувати парламентську більшість, на яку треба спиратися. Ось така логіка й арифметика.

Анатолій БЕНЬ.

Проект розширення повноважень

ДЕПУТАТИ Верховної Ради Криму в середу підтримали проект нової редакції Конституції автономії. Проект було внесено на парламентське слухання головою Верховної Ради Криму Леонідом Грачем.

Допрацюований проект рекомендовано для розгляду Верховною Радою Криму на пленарному засіданні, яке відбудеться 21—23 жовтня в Сімферополі.

Проект Конституції АРК визначає статус Криму як автономної республіки, яка не має суверенітету, але має самостійність у межах питань її відання і є складовою частиною суверенної України.

У тексті проекту Конституції відсутні поняття «держав», «громадянство АРК», «закони АРК» та інші положення, що відповідають статусу суверенного утворення.

Водночас до проекту внесено поло-

ження, що розширюють повноваження автономії в сфері економіки, освіти, культури, а також у сфері відносин з Кабінетом міністрів України та сфері місцевого самоврядування. Зокрема, передбачається делегування кримській автономії виконання державних функцій і повноважень, а також підзвітність Ради міністрів Криму Кабінету міністрів України у питаннях виконання державних функцій і повноважень. У свою чергу, Конституція передбачає

підзвітність кримському уряду районним держадміністраціям АРК.

Проект Конституції розширює повноваження голови Верховної Ради автономії. Зокрема, передбачається погодження з ним призначень та звільнень начальників головних управлінь МВС та СБУ в Криму, прокурора автономії, голів Верховного та Арбітражного судів Криму, начальника кримської податкової адміністрації, а також їх заступників та керівників міських і районних ланок.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про заходи щодо подолання кризового стану в гірничо-металургійному комплексі України

Враховуючи кризовий стан в гірничо-металургійному комплексі України і як наслідок загострення економічної та соціально-політичної ситуації в регіонах розташування підприємств галузі, яке сталося через зрушення ринків збуту металургійної продукції, невідповідність цін на сировину, енергоносії, транспортні та інші послуги з цінами на готову продукцію на світових ринках, неефективність здійснення заходів з приватизації та реструктуризації об'єктів металургійної промисловості, відсутність джерел фінансування та невирішеність питань передачі соціальної сфери підприємств у комунальну власність, з метою створення умов для подолання кризового стану у зазначеній галузі Верховна Рада України постановляє:

1. З метою формування державного впливу на управління підприємствами гірничо-металургійного комплексу, вдосконалення процесу приватизації таких підприємств, ефективного балансу виробництва та реалізації продукції вважати за необхідне Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань промислової політики визначити перелік стратегічно важливих підприємств цієї галузі.

2. Кабінету Міністрів України з метою стабілізації вкрай загостреної ситуації та подолання кризового стану в галузі внести в місячний термін на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо проведення економічного експерименту на підприємствах гірничо-металургійного комплексу України, що виготовляють продукцію, яка користується попитом за межами України.

3. Встановити, що керівники підприємств у разі виникнення заборгованості по виплаті заробітної плати можуть самостійно встановлювати черговість виплат при одночасному підвищенні персональної відповідальності за виплату заробітної плати, за своєчасності розрахунків з бюджетом, Пенсійним фондом України та сплати інших обов'язкових платежів.

4. Кабінету Міністрів України на підставі схваленій Постановою Верховної Ради України Концепції розвитку гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року розробити та подати на розгляд Верховної Ради України проект Національної програми розвитку гірничо-металургійного комплексу України та пропозиції щодо вдосконалення структури управління цією галузю.

5. Запропонувати Кабінету Міністрів України внести відповідні зміни до деяких своїх нормативно-правових актів, передбачивши зокрема:

нормативи відрахувань за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок Державного бюджету України, у таких розмірах: руди чорних металів — 0,2 відсотка, сировина флосова — 0,3 відсотка, сировина вогнетривка — 0,3 відсотка;

відрахування на дорожні роботи для підприємств гірничо-металургійного комплексу у розмірі не більше 0,4 відсотка обсягу виробництва продукції, виконуваних робіт (послуг); можливість встановлення диференційованих пільгових тарифів та нормативів сплати за електроенергію, транспортування та відпуску природного газу, транспортні послуги залізниць у розмірах, необхідних для збереження ринків збуту та забезпечення конкурентоспроможності продукції металургійних підприємств, що виготовляють продукцію, яка користується попитом за межами України;

звільнення від ввізного мита товарів виробничо-технічного призначення для гірничо-металургійної промисловості;

прискорення прийняття рішення щодо подальшого будівництва Криворізького гірничо-багачувального комбінату окислених руд. Передбачити з цієї метою у 1999—2001 роках виділення необхідних коштів з проектів Державного бюджету України;

обов'язкову передачу у максимальний короткий термін об'єктів соціальної сфери підприємств гірничо-металургійного комплексу в комунальну власність;

забезпечення перевезення вантажів залізничним транспортом на основі декількох та термінових заявок;

застосування штрафних санкцій до підприємств залізничного транспорту за невиконання планів перевезень незалежно від кількості вагонів, що затримуються у вантажовідправника під вивантаженням;

що незалежно від платоспроможності вантажовідправника (вантажодержувача) взаємовідносини між ним і підприємствами залізничного транспорту регулюються виключно угодою між ними;

що починаючи з жовтня 1998 року податкові векселі, виписані при ввезенні товарів для власного виробництва (крім їх ввезення на умовах переробки давальницької сировини) платниками податку, що мали протягом останніх 12 місяців обсяг оподаткування операцій з продажу товарів (робіт, послуг) більше п'ятнадцяти мільйонів гривень та проти яких не порушено справу стосовно банкрутства, погашаються шляхом включення суми, зазначеної в податковому векселі, до складу податкових зобов'язань та податкового кредиту за той звітний (податковий) період, в якому було видано вексель;

що до підприємств гірничо-металургійного комплексу не застосовуються положення пункту 20 Постанови Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 1997 року №1104 «Про затвердження Порядку випуску, обігу та погашення векселів, які видаються на суму податку на додану вартість при ввезенні (пересиланні) на митну територію України»;

6. Рекомендувати Національному банку України внести зміни до своїх нормативних актів, якими передбачити для підприємств-виробників таке: дозволити здійснення попередньої оплати та авансових платежів по поставках товарно-матеріальних цінностей за контрактами щодо імпорту продукції;

дозволити використання коштів в іноземній валюті, отриманих у вигляді кредитів від іноземних банків та не-

резидентів, на здійснення попередньої оплати та авансових платежів за контрактами щодо імпорту продукції;

дозволити розрахунки по зовнішньоекономічним контрактам без отримання дозволу Державної податкової адміністрації України про відсутність простроченої заборгованості до бюджету;

сприяти підприємствам гірничо-металургійного комплексу у першочергових конвертації валюти для розрахунків за товарно-матеріальні цінності.

7. Кабінету Міністрів України прикрити внесення пропозицій щодо змін до пункту 1.19 статті 1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», передбачивши, що грошовою формою розрахунків є розрахунки коштами, а також за допомогою акредитивів (у тому числі переказів), чеків, а також шляхом видачі (акцепту, індосаменту) векселів за товари (крім цінних паперів та деривативів), за виконані роботи та послуги.

8. Надати право Кабінету Міністрів України приймати рішення та здійснювати оперативні заходи щодо скорочення кредиторської та дебіторської заборгованості підприємств гірничо-металургійного комплексу, надавати у разі необхідності відповідні відстрочки по платежах та розрахунках, звільняти окремі підприємства від сплати пені та штрафів за умови одночасного підвищення особистої відповідальності керівників підприємств за фінансові показники роботи та своєчасності розрахунків з Державним бюджетом України, Пенсійним фондом України, сплати інших обов'язкових платежів.

9. Для цієї Постанови поширюється на підприємства гірничо-металургійного комплексу, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства промислової політики України.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 6 жовтня 1998 року.
№ 166-XIV.

Заява депутатської фракції Комуністичної партії України про критичну ситуацію в атомній енергетиці

Незможність нинішнього уряду розв'язати ключові проблеми енергетичної галузі особливо яскраво видно на прикладі роботи Національної атомної енергогенеруючої компанії (НАЕК) «Енергоатом», яка об'єднує всі п'ять атомних станцій України.

Атомну енергетику, яка в усьому світі працює прибутково і стабільно, в Україні доведено до катастрофічного стану. Для неї характерні: постійні неплатежі за вироблену електроенергію, величезна заборгованість у зарплаті (більш як 4 місяці), неплатежі до бюджету всіх рівнів відсутності наявних запасів палива і невивезення відпрацьованого ядерного палива, невиконання планів ремонту обладнання АЕС.

Уряд України, створивши НАЕК «Енергоатом», практично усунув від проблем атомної енергетики. У галузі широко практикують розрахунки за вироблену електроенергію бартером, векселями і взаємозаліками через різні комерційні структури. Це призвело до хаосу на енергоринку. Гроші за відпущену електроенергію, обмінюючи енергетиків, йдуть, як правило, посередникам.

Трудові колективи атомних електростанцій позбавлені можливості контролювати фінансово-господарську діяльність дирекції НАЕК «Енергоатом», яка зі штатом у 300 осіб фінансується в такому самому обсязі, як і Чорнобильська атомна

станція зі штатом майже 6 тисяч осіб.

Систематично не виплати заробітної плати, зниження безпеки роботи АЕС, передбачена приватизація атомної енергетики змусили рішуче виступити працівників галузі. Акцію протесту було призначено на владі угоді між урядом і профспілками про зменшення заборгованості у заробітній платі працівникам АЕС до 5 жовтня 1998 року. Уряд зобов'язався не виконувати.

Проблеми стійкості роботи базисної частини енергосистеми — АЕС, без розв'язання діалогічних проблем щодо забезпечення надійності роботи традиційної теплової та гідроенергетики, які виконують головну функцію регулювання потужностей в енергосистемі, призвело до втрати працездатності галузі загалом з непередбачуваними для країни наслідками.

Фракція Комуністичної партії України вимагає:

1. негайної виплати заробітної плати працівникам атомних електростанцій та іншим працівникам енергетичної галузі.

2. У жовтні 1998 року заслухати звіт міністра енергетики і президента НАЕК «Енергоатом» про соціально-економічну та фінансово-господарську ситуацію в енергетиці.

Керівник фракції
Петро СИМОНЕНКО.

Атомники пікетують уряд.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На Запорізькій АЕС вирішили страйкувати

ПОКИ що до цього крайнього заходу вдався трудовий колектив енергоремонтного підрозділу ОП «Запорізька АЕС», визначивши на спеціально скликаній конференції 1 листопада початком акту протесту проти бездіяльності властей щодо задоволення законних прав трудящих оприлюднити заребеле.

У зверненні, адресованому міністерству енергетики О. Шерберстову, президентові НАЕК «Енергоатом» Н. Нігматулліну, Голові Верховної Ради О. Ткаченкові та керівникам області, сказано: «Усвідомлюючи всі можливі наслідки для економіки України страйку ремонтного персоналу найбільшої в Європі АЕС, розуміючи відповідальність, що лягла на раду ЕРП — керівний орган страйку, відповідно до ст. 21 Закону України «Про порядок розв'язання колективних трудових спорів (конфліктів)», пропонуємо:

1. Продовжити пошук усіх можливих шляхів для розв'язання трудового конфлікту, виявлення та усунення причин, що призвели до нього.

2. Негайно внести до порядку денного засідання Верховної Ради України питання про страйк на ОП «Запорізька АЕС» з наданням права виступу представницької ради ЕРП ОП «Запорізька АЕС».

3. Вжити невідкладних заходів до осіб, винних у виникненні конфлікту та порушенні законодавства про розв'язання колективних трудових спорів.

У номер

Київ

Останній — найголовніший

На Михайлівському Золотоверхому соборі 21 листопада буде встановлено останній, найголовніший, хрест. Цю дату, за повідомленням ДПНАУ, назвав начальник Головного управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища Києва Руслан Кухаренко. Тим часом ведуться переговори про повернення Михайлівському Золотоверхому частини його внутрішнього «убрання», яке збереглося і знаходиться в музеях Москви та Санкт-Петербурга.

Рівне

Мишоловка для пенсіонера

Такого «взаємозаліку», певно, ще не було за всю історію людства: в районі Дубровиці Рівненської області кооперативерам людям похилого віку видає... мишоловки — в рахунок майбутньої пенсії. Хоча що тим мишам робити в селянських оселях? Адже людям їсти нічого!

Спорт

У Рейк'явіку — «бузина», а в Києві — лідер!

Футбол. Матчі відбіркового турніру Євро-2000.

Група 1. Уельс — Білорусь — 3:2, Швейцарія — Данія — 1:1. Італія, Уельс — по 6 очок, Данія — 2, Білорусь, Швейцарія — по 1 очку.
Група 2. Норвегія — Албанія — 2:2, Греція — Грузія — 3:0, Словенія — Латвія — 1:0. Латвія — 6, Греція, Словенія, Норвегія — по 4, Грузія — 3, Албанія — 1.

Група 3. Молдова — Німеччина — 1:3, Туреччина — Фінляндія — 1:3. Фінляндія, Туреччина — по 6, Німеччина — 3, Молдова — 0.

Група 5. Болгарія — Швеція — 0:1, Люксембург — Англія — 0:3. Польща, Швеція — по 6, Англія — 4, Болгарія — 1, Люксембург — 0.

Група 6. Ізраїль — Іспанія — 1:2, Сан-Марино — Австрія — 1:4. Австрія — 7, Ізраїль — 4, Іспанія, Кіпр — по 3, Сан-Марино — 0.

Група 7. Ліхтенштейн — Азербайджан — 2:1, Угорщина — Румунія — 1:1, Словаччина — Португалія — 0:3. Румунія — 7, Словаччина, Португалія — по 6, Угорщина — 4, Ліхтенштейн — 3, Азербайджан — 0.

Група 8. Ірландія — Мальта — 5:0, Хорватія — Македонія — 3:2. Ірландія, Хорватія — по 6, Македонія — 3, Югославія, Мальта — по 0.

Група 9. Литва — Боснія — 4:2, Шотландія — Фарери — 2:0, Чехія — Естонія — 4:1. Чехія — 9, Шотландія — 7, Литва — 5, Естонія, Боснія — по 4, Фарери — 0.

ГРУПА 4. Франція — Андорра — 2:0 (Канде-ла, 53, Джоркаефф, 61); Ісландія — Росія — 1:0 (Ковтун, 89, у власні ворота).

(Закінчення на 15-й стор.).

Коронована перлина

Крим — райський куточок України. А курортне місто Ялта — перлина південного узбережжя. Субтропічний клімат є благодатним для відпочинку і лікування. Останній російський імператор Микола II якось наказав побувати в своєму маєтку в Лівадії палаці для сім'ї. За проектом ялтинського архітектора Миколи Краснова 23 квітня 1910 року почалося будівництво, а 14 вересня 1911-го вже було зведено білосніжний шедевр у стилі італійського відродження. Чудово оздоблений і оснащений за останнім словом техніки того часу. І донині, наприклад, діє система парового опалення тих років. Царська сім'я відпочивала в Лівадійському палаці чотири рази. Саме тут збирався жити Микола II після свого зречення від престолу. Та доля розпорядилася інакше.

Після революції в Лівадійському маєтку був санаторій. Пізніше фашисти планували подарувати цей палац Гітлеру. Але в кінці другої світової війни саме в Лівадійському палаці в лютому 1945 року відбулася історична конференція глав трьох держав — СРСР, США і Великобританії. За Ялтинськими угодами світ живе без війни й досі.

Значення цього факту важко переоцінити. Сьогодні

Архитектурні шедеври

ні експозиції музею розповідає про цю історичну подію, а також про побут царської сім'ї.

На знімку: Лівадійський палац.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДПНАУ).

І БУВ ЦЕЙ БЕНЕФІС НЕ ЗВІТ, А ЗЛЕТ

Ювілей

НЕ КОЖНОМУ акторові таланити пережити на своєму бенефісі зоряний час, як пощастило Жанні Северин. Добре знала і шанувана на Полтавщині та за її межами заслужена артистка України артистка Полтавського музично-драматичного театру ім. М. В. Гоголя відсвяткувала свій ювілей.

Щиро, щедро, з великою любов'ю та повагою до творчого добробу Жанни Северин пройшла

уроциста частина програми з численними привітаннями, подарунками, побажаннями. Щастям відчисто сяяли очі актриси. Любо, яку вона віддавала людям усе своє життя, поверталася до неї, огортала і підносила над землею. Але було в цих ох і дещо більше, передчуття чогось... Чого — глядачі зрозуміли, коли почалася прем'єра драми Віктора Мережко «Двоє і ніч».

По постановку здійснені, як і попередню — ювілейну «Енеїду», режисер Юрій Кочененко. В ній він виступив партнером ювілярки, зігравши головну чоловічу роль. Такому подарункові позавдявив би,

мабуть, не один актор театру.

Такого бенефісу Полтава давно не бачила. Прем'єра драми «Двоє і ніч» засвідчила, що полтавський театр виходить на якісно нову репертуарну орбіту. Лаконізм, психологізм, високі професіоналізм — основні тенденції двох останніх прем'єр «гоголівців» (першу — «Енеїду» — наша газета вже писала). Полтавці люблять театр з його унікальною можливістю глибокого, майже інтимного спілкування. І очікують зустрічі з серйозною класичною та сучасною драматургією.

Наталія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Полтава.

Солдатики — не тільки іграшка

НЕЗВИЧАЙНА експозиція відкривається у Кіровоградському обласному краєзнавчому музеї. Своєю колекцією іграшкових солдатиків пропонує оглянути відвідувачам редактор місцевого телевізійного каналу «ТВ-Центр» Володимир Крутоус.

Колекції

Володимир. — Батькам бракувало грошей, щоб купувати мені іграшкові солдатики, тож я і почав робити їх сам. Перепробував багато різноманітних матеріалів: пластилін, дріт, каучук... Навіть із дерева намагався вирізати. Але все це мені не сподоба-

лося. Нарешті зупинився на пінопласті, або, по-науковому, пінополіуретані...

Виготовлення останньої колекції зайняло близько двох років. Вона має чотири основні напрями — антологія військового мундира, зокрема українського, зарубіжного (Франція, Туреччина, Польща) війська та антологія мундира Єлисаветградського гусарського полку з початку його утворення і до останніх днів існування.

Працюючи над колекцією, Володимир вико-

ристовує спеціальну літературу з історії військового мундира, а також військові журнали різних країн світу. Тож в історичній достовірності його витворів сумніватися не доводиться. А основне місце прописки колекції, що постійно поповнюється новими експонатами, — Кіровоградський ліцей мистецтв, викладачі якого використовують добробут Кротоуса як навчальний посібник з історії.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Гласність

«Нас закрили, але ми вийшли»

3 такою «шапкою» 14 жовтня побачили світ «Київские ведомости»

13 жовтня, повідомляє газета, в редакції перебувала велика група судових виконавців. Вони, посилаючись на рішення Київського міського арбітражного суду, розпочали опечатування приміщення редакції, відключили світло, опалення, вологостанчання і каналізацію. Один із поверхів було повністю опечатано, входи забили дошками. Співробітникам надано мінімальний час, щоб зібрати речі й залишити інші приміщення. Закадали нетайного виселення.

Київський арбітражний суд 3 вересня задовольнив позов Державного комунально-навчального виробничого центру «Професіонал» про недійсність договору оренди від 1992 року (з доповненнями 1994 року) на термін до серпня 1999 року. На думку позивача, договір було укладено з порушеннями.

Редакція газети подала 9 жовтня

касаційну скаргу на рішення Київського арбітражного суду, проте касаційне ще не розглядали. А виселення вже відбулося.

Редакції вдалося підготувати номер газети, що вийшов у середу. Подальший графік виходу «Київських ведомостей» під загрозою зриву.

Як повідомили в редакції, у будинку у витворок побувала група помічників представника офісу ОБСЄ, які вивчають ситуацію зі свободою слова в Україні. Журналісти сподіваються, що в середу думку експертів ОБСЄ щодо ситуації доповідять у Відні, і, можливо, питання про «Київские ведомости» буде порушено під час перебування української делегації на саміті України—ЄС у Відні 14—16 жовтня. А це газетарі з «Київських ведомостей» вважають, що їх закрили тому, що ця газета мала право на власну думку. Думку опечатали...

Золоті піски сумують за товстосумами

Туризм

На Херсонщині є багато можливостей для розвитку туристичного бізнесу — вона омивається Чорним та Азовським морями, має більш як 180 кілометрів берегової лінії. Чого варті лише унікальна Арабська коса під Генічеськом чи золоті піски острова Джарилгач біля Скадовська! В області розташовані заповідники «Асканія-Нова» та Каховське водосховище — теж важливі об'єкти рекреаційного призначення.

Однак потенціал краю використовується не зовсім задовільно. До цього часу не було державної структури, котра координувала б діяльність туристичної галузі, як, наприклад, у Закарпатській області. А із світового досвіду відомо, що бюджети багатьох країн значно поповнюються за рахунок туризму, в деяких державах він є основним джерелом достатку.

Лише недавно функції керівного органу в області покладено на управління зовнішньоекономічних зв'язків. Наскільки це виправдане — покаже час.

З початку року на теренах Херсон-

щини побувало понад 12 тисяч гостей з різних країн світу. Третина з них приїздила у бізнесових справах, решта — як відпочивальники. Та все ж загальна кількість туристів далека від бажаної.

Сором лев'яті фірм Херсонщини мають ліцензії на проведення туристичної діяльності, — каже начальник обласного управління зовнішньоекономічних зв'язків Микола Черних, — та, по суті, лише 13 з них працюють більш-менш продуктивно. Серед кращих — туркомплекс «Фрегат», об'єднання «Херсонтурист», фірми «Кий-Авіа», «Супутник», «Юлентур», «Табора», «Вояж» та деякі інші.

Як правило, наші доморешні турфірми намагаються лише вивезти співвітчизників за кордон у так звані «шоп-тури» за покупками товарів, надають їм у цьому певну паспортно-візову підтримку. А ось назавжди фірми турбуються й про приїзд зарубіжних гостей до України.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

Вітчизняний стиль

І нестаріюча «Аннушка» підтверджує: «Політаємо!»

— Олександр Дмитровичу, як і має бути на урочистостях, не обійшлося, кажуть, без сюрпризів. Що особливо запам'яталося?

— Дуже приємна зустріч відбулася з нашими «співвітчизниками» — літаками-ветеранами, які досі справно служать різним авіакомпаніям. З Аляски прилетів Ан-2 і його продемонстрували як найнадійніший і незамінний у цих краях літак. Адже піднявся в повітря перша «Аннушка» ще 1947 року і, облетівши потім увесь світ, здобула антонівський і славу, і успіх. Її побратима — Ан-28 — показували у Фарнборо поклахи. Вони випускають цей літак серійно в Мелені, але після деяких змін називають його вже по-своєму — М-28...

— А чим цього разу дивував «Антонов»?

— Літаки нашого АНТК ми представляли моделями, відеофільмами, рекламними стендами, друкованими проспектами. Конвертований вантажопасажирський літак Ан-74ТК-200 успішно демонстрував харківський авіазаовід і на станиці, і в показових польотах. Відсутність наших новинок — Ан-70 і Ан-140 — пояснюється просто: їде напружена, суворо регламентована робота з виконання програм випробувань. А участь у виставках — це і втрата часу, і великі витрати, тим паче, що з Ан-70 усього кілька місяців тому на міжнародному авіасалоні в Берліні ознайомилося широке коло авіаційних фахівців і журналістів із різних країн. Але це не означає, що про Ан-70 і Ан-140 не згадували. Наші літаки постійно в центрі уваги.

— З численних повідомлень засобів масової інформації відомо, що група фахівців українсько-російського консорціуму «Серетіль транспортний літак» і німецького авіакоосмічного концерну «Даймлер-Бенц Аероспейс» (DASA) вивчає можливість використання Ан-70 як бази для розробки європейсько-

го військово-транспортного літака нового покоління. Під час проведення салону в Фарнборо одне з агентств із посиланням на міністра економіки Німеччини Готтара Рексброта розповсюдило інформацію про те, що керівництво цієї країни не наполягає на прийнятті Ан-70 як базового для створення європейського літака. Причини — фінансова криза в Росії та країнах СНД. Як ви сприйняли це там, у центрі всіх новин, пов'язаних з переговорами, заявами?

— Така заява була дещо несподівана, якщо не сказати дивна. Ми намагалися одержати пояснення у представників концерну DASA. Глава підрозділу військово-транспортних літаків Алоїзус Рауен підтвердив, що роботи з вивчення можливості використання Ан-70 не припиняються. Замовником DASA в даному проєкті виступає Міністерство оборони Німеччини. Міністр економіки, можливо, висловив свою особисту думку, але для концерну єдино-

лан, щоб зменшити експлуатаційні витрати і взагалі відхилити в нього молодість — трудна важкий транспортний того варті. Потрібні інвестиції.

Розширюється коло країн, які цікавляться Ан-70, є компанії, що бажають придбати дорацьовані відповідним чином наші давніші моделі літаків. Про здійснення програм щодо Ан-140, Ан-38, Ан-32 ми предметно говорили з представниками Індії, Єгипту, інших країн.

— Останніми роками в галузі виробництва авіаційної техніки помітна тенденція до кооперації, укрупнення фірм. Які новини щодо цього?

— У серпні нинішнього року американська компанія «Аугес» майже повністю скупила акції чеської фірми «LET Kounovce» — виробника відомих літаків L-410, L-610. До американців власником LET був «Аерохолдинг», що належить Мінпром Чехії. Як з'ясувалося, міністерство давно шукало партнера для LET, бо саме не мало можливості утримувати фірму. От і вся тенденція...

Найбільші багатомільярдні обороти з продажу під час салону здійснили «Ербас Індастрі» та «Боїнг». Що ж таке особливе вони пропонують і чим є надія в українських авіапроектів? Чи, може, наш «поїзд пішов» назавжди, а лише, на що маємо шанси — розділити долю чеської LET?

— Названі вами фірми упевнено зайняли нішу виробників пасажирських літаків великої місткості. І «Аеробуси», і «Боїнги» на сьогодні практично не мають серйозних конкурентів. А от потреба в їхніх літаках для всіх компаній світу — тисячі штук. Що стосується нашого, як ви кажете, «поїзда», то він просто стоїть біля другого перону. Пославши зусилля з нашими партнерами, і за відповідної державної підтримки ми могли б закріпити позиції одного із світових лідерів у транспортній авіації. Саме в цьому маємо величезний досвід. Гарна перспектива у програмі Ан-70, робіт з модифікації L-124, який ще кілька десятиліть залишатиметься конкурентоспроможним. Є й інші плани, сподівання. Якби тільки не опустили руки зараз, в дуже важкий для нашої країни період. Хочеться вірити, що подолаємо все це і взімаємо ще кращі часи.

Розмовляв Георгій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: Олександр Ківа; Ан-2 (фото із спеціального Flight Daily News); Ан-74ТК-200.

значима є позиція замовника. Результати роботи DASA передасть цьому міністерству. У січні зацікавлені у транспортному літаку європейські країни оголошать тендер. Конкретний порядок його проведення, склад претендентів і тендерної комісії ще не визначено. З огляду на це хотів би нагадати про недавню заяву заступника головом ВПС Російської Федерації Юрія Клішніна про те, що роботи щодо програми Ан-70 продовжать і Росія, і Україна.

— Чи надійшли на адресу АНТК «Антонов» пропозиції про співробітництво з боку зарубіжних компаній, міністерств?

— Інтерес до нашої фірми завжди великий і салон Фарнборо-98 не був винятком. Як і раніше, у фокусі уваги Ан-124. Відбулися переговори з питання тендера з представниками Міноборони Великобританії. Ми давно планували модернізувати «Рус-

Очевидне — неймовірне

Європа до нас придивляється

НА 40 МІЖНАРОДНИЙ машинобудівній виставці у Брно (Чехія) українське машинобудування було представлене експозицією, в якій взяли участь провідні підприємства важкого машинобудування, верстатобудівної та інструментальної промисловості.

Експонати привернули велику увагу представників понад 100 фірм різних країн Європи, які мали ділові пропозиції щодо продукції підприємств-експонентів.

Так був виявлений інтерес до продукції ЗАТ «Новокраматорський машинобудівний завод», ДХК «Луганськстепеловоз», ВАТ «Полтавський алмазний завод», ВАТ «Мотор» (Кам'янець-Подільський).

Під час роботи виставки налагоджено зв'язки з Асоціацією промислових підприємств — виробників верстатобудівної продукції Чехії, а також проведено переговори про взаємне співробітництво та кооперативні зв'язки з верстатобудівними підприємствами України. З представниками верстатобудівної галузі Білорусі було досягнуто домовленості про поставки українських верстатів та широкого асортименту металовиробів. Представники фірм «Siemens» (Німеччина) та «Technogena» (Франція) виявили зацікавленість до корпорації «Важмашінпекс» як до партнера за поставок в Європу обладнання та устаткування українського виробництва.

...А свої бачать?

ВАТ «КРАМАТОРСЬКИЙ завод важкого верстатобудування» — одне з провідних підприємств галузі. Своєю частку виробів знаходимо збут на всій території України та за її межами. Сьогодні, за повідомленням Головного адміністративного управління Мінпромполітики України, час розповсюджувати не лише верстати, а й досвід виходу підприємства з фінансово-економічної кризи.

Насамперед тут проводять активну роботу з пошуку стратегічних партнерів. На цей час вийшли на німецьку фірму «Воленберг» (підписано угоду на 1 млн. німецьких марок), російські — «Россфоро» та «Трансшаш», які забезпечуватимуть зростання обсягів виробництва за рахунок реалізації значних поставок верстатів (50 шт. щорічно). Підписані також угоди з «Криворізьким» на ремонт 37 верстатів польської фірми «Графмет». Проводиться робота щодо укладання аналогічних угод з фірмами Білорусі, Казахстану, Кореї та Китаю.

Підприємство напроєму темпи приросту товарної продукції. У вересні він збільшився на 7%. За 9 місяців поточного року, порівняно з минулим роком, обсяги поставок сільськогосподарству конкурентоспроможної продукції зросли на 57%.

Зменшилася боргованість у заробітній платі.

Організовано відпочинок працівників та їх дітей, налагоджено якісне харчування в їдальнях, надається матеріальна допомога на оплату комунальних послуг, забезпечення наливом тощо.

ПОНАД 90% продукції чорної металургії, перш за все труб, за кордон і на вітчизняний ринок постачають комерційні структури. Дуже часто вони просто не компетенції у визначенні якості пропонованого клієнтам товару. В результаті ставиться під загрозу не лише безпека людей, а й збереження іміджу України як ділового партнера.

За прикладом далеко ходити не треба. Зовсім недавно один із найбільших трубних заводів України отримав від польських компаній скаргу на некітну продукцію. Виявляється, якіс міглітві українські підприємці, видаючи бракований товар за нормальний (брак закупки на заводі як брехня), випустили нагірті на цьому руки. А вибачитися, доводячи свою несприятливість, довелося промисловим-виробникам. Від таких шахрайських обходів страждають не лише іноземці, а й, в першу чергу, ми з вами. Відсутність гарячої води і затримка з

Наживуться одиниці, мільйони постраждають

підключенням опалення в будинках найчастіше виникають з причини виведення з ладу некітних труб, закуплених комунально-побутовими організаціями у горезвісних комерційних структурах.

Цим сервіс заанексований Державний комітет України зі стандартизації, метрології і сертифікації. Саме сертифікація продукції — серйозний інструмент захисту прав виробника і покупця, вважають вони. Якщо спочатку чотирі наші найбільші трубні заводи: Нікопольський, Дніпропетровський, Нижньодніпровський і Харківський сумнівались у необхідності проведення такої дорогої і «бо-

лісної» операції, то зараз вони свою думку змінили. Причина в тому, що підвищення якості та піднесення рівня технологічної дисципліни безпосередньо пов'язані з привабливістю ділового іміджу і перспективністю поставок не лише до країн близького зарубіжжя, а й до Європи, Африки — звідти чимало замовлень.

Однак саме у нас сертифікація часто-густо стає перепорою, яка істотно зважає працювати порядним підприємцям. А винна у всьому односторонність сертифікаційного законодавства, яке не чітко визначає права постачальника і виробника. Законодавчі акти, що нині існують, не досконалі. Проєкт зміни і поправок до закону ні в уряді, ні у Верховній Раді розглядати не поспішають, посилаючись на необхідність розв'язання важливіших проблем. Тому й б'ється поки що Держстандарт, одиноко проводячи нелегку роботу з об'єднання і координації зусиль усіх відомств, пов'язаних з боротьбою за якість.

Анастасія АСТАХОВА.

Трєба довжє, а тиск сильнїшає

ОСТАННІМ часом доволі часто доводилося чути, що, мовляв, усі газотранспортні системи відстає від потреб, без зайвих емоцій наведу такі факти. Протягом 1992–1998 років у газовій галузі збудовано та введено в експлуатацію 6 компресорних станцій загальною потужністю 416,1 тис. кВт, з них 4 компресорні станції на газопроводі «Прогрес» (Софійська, Гребінківська, Густинська, Станішенська), КС Орловка на газопроводі Ананьїв—Ізмаїл, дожимну компресорну станцію на Більче-Волицькому підземному сховищі газу, реконструйовано 5 компресорних цехів; 3693 км магістральних газопроводів і відводів, з них: газопровід Торжок—Доліна (530 км), Тула—Шостка—Київ (490 км), Краматорськ—Донецьк (59,7 км), до Рівненського промвузла (46 км), Коростень—Рокитне (47 км), газопроводи—відводи до 202 населених пунктів; 16 автономних газопоновновальних станцій на 4000 заправок на добу; 24 установи комплексної підготовки газу; підключено 283 газів свердловин; реконструйовано Шебелінський газопереробний завод на 265 тис. тонн на рік екологічно чистого нестислого бензину; установи стабілізації конденсату на ст. Селеціно для виробництва 34,7 тис. тонн на рік скрапленого пропан-бутану. Зокрема й у 1998 році введено в дію 5

Сергій Лавренко, народний депутат України Івана ДІЯКА.

установок комплексної підготовки газу (Юльєвське, Горобівське, Муратівське, Островерхівське, Байраківське); підключено 27 газових свердловин; п'ять газопроводів—відводів до населених пунктів загальною довжиною 29,8 км. Крім того, закінчується будівництво газопроводу Донецьк—Маріуполь довжиною 102,9 км, газопроводу Краматорськ—Донецьк довжиною 80,6 км; газопроводу Хуст—Сату-Маре довжиною 19,8 км; компресорної станції в Ужгороді потужністю 44,1 тис. кВт; розпочинається будівництво газопроводу Джанкой—Феодосія—Керч довжиною 270 км.

Значну, що із введенням у дію компресорних станцій магістральні газопроводи виведені на проектну потужність, що дає можливість збільшити транзит російського газу в країни Центральної Європи і на Балкани.

Треба відзначити, що заправка автогазотранспорту стиснутим газом виявилася 74 тисячі тонн рідиного моторного палива на рік і поліпшує екологічну ситуацію в населених пунктах, а введені в експлуатацію в 1998 році установи комплексної підготовки дають можливість видобути за рік більше 1 млрд. кубометрів газу, 54 тис. тонн конденсату, 40 тис. тонн скрапленого газу.

Загалом на початок 1998 ро-

Транспортні коридори

ку довжина газотранспортної системи «Укргазпрому» становила 34,4 тис. км. Її потужність — 291,6 млрд. кубометрів на рік на вході і 169,5 млрд. кубометрів на виході, в тому числі 133,5 млрд. кубометрів до країн Східної, Центральної та Західної Європи. До речі, за міжурядовою угодою між Україною та Росією поставки газу через територію України постійно збільшуватимуться і в 2005 році мають становити 143,8 млрд. кубометрів. Фактично обсяг транзиту російського газу через територію України до країн Європи щорічно збільшувався і в 1996 році сягнув 116,5 млрд. кубометрів. Проте АТ «Газпром» протягом останніх років постійно вказує на невідповідність транзиту газу через територію України і при цьому оголошує про нові проекти будівництва газопроводів.

Наприклад, проекти будівництва системи газопроводів Ямал—Європа вартістю понад 40 млрд. доларів США та газопроводу Росія—Туреччина через Чорне море вартістю 2,5–3 млрд. доларів США. З другого боку, європейські країни споживачі, намагаючись бути менш залежними від односторонніх поставок російського газу, інтенсивно диверсифікують джерела забезпечення енергоресурсами. Скажімо, країни-експортери (Норвегія,

Нідерланди і Великобританія), які мають великі запаси газу, ініціюють передел європейського ринку і вже почали експансію в Східну та Центральну Європу, будуючи в цьому напрямку кілька газопроводів.

Тобто очевидно, що іде боротьба за ринок газу, в якому найбільше зацікавлена Росія, але значно, що не менше зацікавлена і Україна, тому що коли на європейському ринку потягнеться Росія, то одночасно занадто збитків і ми, оскільки втрачатимемо на транзиті російського газу. Таким чином, потрібно шукати шляхи недопущення зниження транзиту газу через територію України і навіть можливості його нарощування.

Одним із шляхів підвищення транзитної спроможності газотранспортної системи є участь «Укргазпрому» в створенні в 1997 році українсько-російсько-турецького акціонерного товариства закритого типу «Газтранзит», основним завданням якого є будівництво та реконструкція об'єктів для збільшення подачі газу до країн балканського напрямку (Туреччина, Греція, Болгарія, Румунія) та збільшення поставок у північні райони Румунії. Основними об'єктами інвестування тут є будівництво газопроводу Ананьїв—Ізмаїл (другої нитки) довжиною 377 км, продуктивністю 18,3 млрд. кубометрів на рік, компресор-

них станцій Тарутино та Ананьїв (з установкою трьох українських газоперекачувальних агрегатів потужністю 16 МВт), газопроводу-перемички Тальне—Ананьїв довжиною 189 км, продуктивністю — 14,4 млрд. кубометрів на рік та ін.

Введення цих потужностей дасть можливість збільшити подачу газу до Балканських країн з 23 до 38 млрд. кубометрів на рік у 2010 році.

Спорудивши газопровід Хуст—Сату-Маре довжиною 35 км, зможемо подавати газ у північні райони Румунії, а в перспективі і до інших країн Центральної Європи, від 4 до 10 млрд. кубометрів на рік. Будівництво п'яти компресорних станцій на газопроводі Торжок—Доліна дозволить збільшити приплив газу з Росії через Білорусію з 11 до 29 млрд. кубометрів на рік. А в цілому значення проекту дозволяє збільшити загальну потужність газотранспортної системи «Укргазпрому» на вході з 291,6 до 310 млрд. кубометрів, а на виході — з 133,5 до 150–160 млрд. кубометрів на рік.

Тому ще раз хочу наголосити, що висловлювання, подібні до тих, з яких ми почали нашу розмову, шкідливі гологошні. Недаремно кажуть, що язиком молоти — не ціпом махати, а в нашому випадку — не трубопроводи прокладати.

КОМУ ВИГІДНО, щоб не працював Побузький феронікелевий завод? Чи не є фірма «Київ-Іст-Вест ЛТД», яка володіє контрольным пакетом акцій цього підприємства, посередником зарубіжних конкурентів, чи не шукає вона завод з єдиною метою — задля припинення його існування? Хто відповідатиме за ці негаради, що стікають селище Побузьке після приватизації заводу?

Сьогодні ці питання велим побутувати повсюди. Але на жодне з них в офіційних інстанціях війни відповіді не одержали.

«Вранцями приватизації» називають себе не лише працівники Побузького феронікелевого заводу, а й усі мешканці Побузького, що у Головинському районі на Кіровоградщині.

Селище Побузьке з 8 тисячами населення і всією соціальною сферою — невід'ємна частина єдиного виробничого комплексу: подача електроенергії, тепла, води, а також очищення каналізаційних стоків здійснюються із заводських споруд, що входять у перелік приватизованої власності заводу. З ініціативи фірми-власника нині проводиться робота з перелачи комунальної сфери селища на утримання органів місцевого самоврядування.

Враховуючи те, що фірма «Київ-Іст-Вест ЛТД» веде курс на повну утилізацію виробничої діяльності заводу, зокрема й об'єктів соціальної сфери, тепло-, водопостачання та очищення стоків, рішення про передачу селища у відання місцевих органів може мати катастрофічні наслідки, вважають люди.

Чи не можна назвати перебільшенням. Ще не стерлася з пам'яті побужан зима 1996–1997 років, коли селище залишилося без опалення і ргували його від повної загибелі частини Міністерства із надзвичайних ситуацій.

Феронікелеві бронці

Війна ринків

Минула зима вдалася дещо легшою. З відвідуєм урядом 2,4 млн. гривень на ділішню трох більше мільйона, що дало змогу запустити котельню і якість прогріматися з грудня по березень. Уряд і цього року обіцяє виділити на утримання соціальної сфери селища 4,3 мільйона гривень... Однак постає запитання: чи не простіше запустити завод, продукція якого є шішком конкурентоспроможною та має попит на світовому ринку, і у такій спосіб зняти проблему нескінченних дрібних подачок? За логікою так. Але для того, щоб завод почав працювати, за підприємцями фактично, потрібно близько 4 мільйонів гривень. Вони дуже швидко повернуться з прибутком. Але... Підприємство тепер приватне. І в одному з листів—відповіді заводчанам з Фонду держмайна України за підписом заступника голови Фонду В. Васильєва чітко сказано: «На цей момент Фонду держмайна належить 12,8 відсотка акцій у статутному фонді акціонерного товариства, тому він не може істотно впливати на ведення господарської діяльності товариства...» Тож і виходить, що єдиний вихід із патової ситуації — реприватизація підприємства, чого, до речі, й добивається створена працівниками заводу та мешканцями селища ініціативна група. Але всі їхні домагання скидалися на биття головою об бетонну стіну, а найагресивнішою з отриманих відповідей була така: в Україні, мовляв, немає закону, який міг би дати зворотний хід щодо приватизації об'єкта.

Цікава ситуація, чи не так? Для прикладу: якщо фермер узав землю і протя-

гом кількох років нічого на ній не сів, землі з нього відбирають. Аналогічна ситуація: підприємств купив завод, який після цього перестав працювати, а держава щось зробити безсила. Абсурд?

Історія приватизації «ПФЗ» — це низка порушень законодавства України, невиконання фірмою-власником своїх зобов'язань, унаслідок чого із 10 мільйонів доларів інвестицій, передбачених бізнес-планом фірми на розвиток підприємства, завод не одержав жодної гривні, а лише «об'єкти боргів». Частина акціонерів-заводчан зменшилися у житті, держава — у 2,5 рази... — пишуть члени ініціативної групи у листі до редакції.

До травня 1995 року феронікелевий завод працював рентабельно. Частка його відрахувань від прибутку становила в місцевому бюджеті 40 відсотків. Третина продукції йшла на експорт.

Але через підвищення цін на електроенергію та їх падіння на нікель виробництво феронікелю з рудної сировини стало економічно невигідним. Усі звернення керівництва заводу до уряду з проханням встановити пільгові тарифи на електроенергію задля збереження вітчизняного виробництва феронікелю виявилися марними. Як наслідок — з липня 1996 року виробництво феронікелю на «ПФЗ» було припинено.

Щоб наша продукція була конкурентоспроможною і рентабельною, ціна електроенергії не повинна перевищувати 1,6 цента за кіловат, — каже член ініціативної групи з реприватизації заводу начальник комп'ютерної системи управлін-

Довідка

Побузький феронікелевий завод — сучасне електрометалургічне підприємство з безперервною, безвідходною і екологічно чистою технологією (єдине в колишньому СРСР). Був введений у дію 1972 року для переробки місцевих плавильних окислених залізних концентратів у феронікель. До червня 1994 року завод був у списку підприємств, що не підлягають приватизації. У червні його було акціоновано. Підприємство стало називатися «Відкрите акціонерне товариство «Побузький феронікелевий завод». У квітні-червні 1995 року в результаті сертифікаційного аукціону і проведення додаткової емісії 78,9 % акцій заводу стали належати фірмі «Київ-Іст-Вест ЛТД», 12,8 % — державі, 2,2 % — колективу заводу, а залишок акцій — тринадцяти різним фірмам.

ня виробництвом «ПФЗ» Володимир Пастушенко. — Вилісна ціна Південно-Української АЕС, розташованої на відстані 60 кілометрів від заводу, — 1,1 цента за кіловат. Та поки електроенергія дістане до нас через усіх посередників, її вартість збільшиться у п'ять разів.

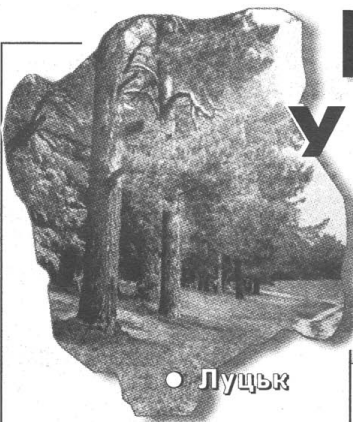
Заводчані впевнені, що вихід з ситуації є. Керівництво Південно-Української АЕС, за їхніми словами, згодне відпустити завод електроенергію за собівартістю. Обговорювалися навіть варіанти укладання договору про співпрацю. Однак це — прерогатива власника підприємства, тобто юридичної особи, яка має право вирішального голосу.

Пан Маруценко, а саме він володіє контрольным пакетом акцій, — розповідає В. Пастушенко, — багато обіцяє, але нічого не робить. Складається враження, що він зацікавлений у тому, щоб завод не працював.

Хто ваші основні конкуренти? — Америка й Канада. До речі, фірма «Київ-Іст-Вест ЛТД» є спільним українсько-американським підприємством. Коментари, як-то кажуть, зайві...

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

● Луцьк

Альма-матер для 11 тисяч

Освіта

Волинський державний університет імені Лесі Українки урочисто відзначає своє перше п'ятиліття. Якщо 1993 року вуз мав чотири тисячі студентів, сім факультетів і готував педагогів з п'ятнадцяти спеціальностей, то сьогодні у ньому — вісімнадцять факультетів, де готують фахівців 33 спеціальностей. А навчаються тут 11 тисяч чоловік. В університеті викладають 36 докторів наук, 15 дійсних членів зарубіжних академій наук, членів-кореспондентів Академії педагогів, два сорокських професори і один доцент.

Навчальний заклад з Волині визнаний у науковому світі далеко за межами України. Він також має договори про співдружність з університетами Канади, Франції, Росії, Білорусі.

Місто було ширмою,

або Як посадовці Володимир-Волинського міськвиконкому розтринькали...

майже 500 тисяч гривень бюджетних коштів

Кримінал

ЗА СЛОВАМИ пишущого міського голови Володимира-Волинського Петра Сасанюка, на початок січня 1998 року заборгованість у зарплаті мешканцям міста становила... мільйон гривень, не виплачувалися часом пенсії. Саме тоді міська влада на чолі з тодішнім головою Павлом Мамедовим втратила бюджетні кошти на сумарні фінансові операції. Про нескладні на Волині знаток ас контроль-ревізійні, правоохоронні органи. Як зазначив заступник володимир-волинського міськрайонного прокурора Олександр Грабовський, проти Павла Мамедова кримінальну справу було порушено ще в червні цього року. Але на кінець вересня в колишнього керівника міста це ніхто не взяв пояснення. Заступник прокурора області Олександр Підбуний з цього приводу висловився так: «Бюджетні кошти у Володимирі-Волинському використовували не за призначенням, факти мали місце, ведеться слідство...». Можливо. Тільки, на мою думку, ведеться з якоюсь оглядкою.

Сміття залишилося, а дойче-марки зникли

Жодного секрету немає в тому, що міста потерпають від сміття. Головне питання: хто і коли його вимісте? У Володимирі-Волинському вирішили, що це можуть успішно зробити пунктуальні німці. Після того, як колишній міський голова Павло Мамедов побував у ФРН, на світ з'явився договір між управлінням комунального господарства міста та фірмою «Меркеш» — Швер. За ним наслідки Гете мають надавати управління різні консультації на виробничі теми, в тому числі і щодо вивезення... сміття.

Сміття в нашому місті — проблема, — розповів начальник виробничого управління комунального господарства Володимир-Волинського міськвиконкому Олександр Жигуров. — Колишній міський голова Павло Мамедов викликав якось до себе і повідомив, що цією проблемою займатимуться німці, а ми їм за надання консультативної та посередницької допо-

моги мусимо перерахувати 16 тисяч марок. Було відкрито спеціальний рахунок. Фінвідділ перерахував з міського бюджету до міської ради 17200 гривень. Остання перерахування суму на рахунок відділу управління майном міської комунальної власності у місцевому відділенні «Приватбанку». Потім ці гривні було повернуто на основний бюджетний рахунок міськради, де їх зарахували до міського бюджету як «повернення невикористаних профінансованих коштів». Належну суму перерахували нашому управлінню, а ми вже закупили в банку німецькі марки.

— І який результат? — цікавився. — Німці до нас не приїжджають. Жодних консультацій ніхто не дає, — каже Олександр Жигуров. — Нині власним коштом у місті будують полігон для твердих побутових відходів. А тоді була вказівка міського голови — її виконував. Шкода, звичайно, бо невідомо, кому пішли ці марки.

З моменту ось такої «міжнародної угоди» сплило чимало часу, а компетентні органи так і не з'ясували: хто винен? Де ці гроші?

Солодке життя, золоті авто

Кажуть, цукор — стратегічна сировина. І стратегії ним скористалися. Як тут втриматися від спокуси, коли на території міста діє БАТ «Володимирцукор». Саме це підприємство зобов'язало гроші в місцевий бюджет. Вирішено було, що цукровики гаситимуть зобов'язаність своєю продукцією. Пенсіонерів, дізнавшись про це, почали спішно готувати гроші. Але в «батьків» міста було своє на думці.

— У грудні 1997 року Павло Мамедов викликав мене у міську раду і запропонував бартерну операцію з цукром, — розповів тогочасний лікар Володимир-Волинської районної лікарні Ярослав Ємчик.

ПОБУТУЄ ДУМКА, що лісникам завжди жилось добре. Дерево — під руками, гриби та ягоди — під ногами, лише не лінуйся зрізати і набирати... І в цих словах є доля правди. Сава Бог, Волин багата лісами. А ліси щедрі на цілющі ягоди, смачні гриби, запашні лікарські трави. Усе це — справжні скарби Полісся, здоров'я, що, як відомо, не купиш. Як же ми сьогодні використовуємо поліські скарби? — запитує директор Маневського держлісгоспу Степан КОВАЛЬЧУКА.

— Наш держлісгосп — один з найбільших на Волині, розташований в зоні Волинського Полісся, територія — 55 тисяч гектарів. Щороку заготовляємо 64 тисячі кубометрів деревини. Переважно це береза, вільха. Багато в нас лугів, боліт, є 9 озер. Звичайно, зернових тут не посіють, доброго врожаю цукрових буряків не збереш. Зрештою, у лісі щого і не треба робити. Тут зовсім інші форми господарювання. Та коли б ми використовували сьогодні ліси деревини, то, скажу відверто, прожити було б надто важко. Ми не можемо рубати стільки, скільки хочеться. Щоб знищити ліс, розуму багатого не треба. А що залишили дітям і онукам?

— І як же ви виходите з цієї ситуації?

— Це не так уже й складно, якщо спершу думати, а потім — робити. Попит, звичайно, на нашу деревину є. Особливо привидляються до нас іноземні партнери. Усе-таки за кордон дерево ви вивантажуєте... — Я щого і не заперечую. Але здебільшого — це дерев'яні заготовки. Не кругляк. З нами мають ділові стосунки солідні фірми Німеччини, Чехії, Польщі, Франції, Австрії. Нам потрібна валюта, щоб купити нове устаткування. У той самій Австрії чи Німеччині. Але іноземним партнерам пропонують не тільки деревину. Торік ми заготовили й переробили більш як 100

тонн ягід журавлини. І все продали. Маємо замовлення на цю цілющу ягоду і нині. Особливий попит на неї в Криму, Одеській і Херсонській областях, у Севастополі, Євпаторії. Сьогодні також неабиякий попит мають соки та варення з ягід чорниці.

Володимир добре відома, що найбільш грібні місця в Маневському районі, де розташовані держлісгоспи. Під час грібного сезону у нас працюють заготовники з Прибалтики, Польщі, Німеччини. Мاستе солідних конкурентів?

— Чесно скажу: у наших лісників конкурентів нема. І не буде. Ми на своїй землі самі вміємо господарювати. Якщо нам вигідно, то продаватимемо те, що в нас росте. Торік, наприклад, ми переробили більш як 70 тонн грібів. Розпочали заготовлювати і цього року. Майже 40 тонн свіжих і 10 тонн солених лісничок вивантажили до Німеччини. Маємо, як то кажуть,

«живі» гроші. Навесні переробили 50 тонн безрозового соку, який уже продали.

— Кажуть, добрий прибуток дає заготівля живиці і виготовлення хвойного екстракту...

— Щороку заготовляємо не менш як 20 тонн хвойного екстракту. Виробництво поставлено на високу промислову основу, маємо солідні замовлення.

Від редакції: для тих передплатників газети «Голос України», які братимуть участь у розіграші лотереї «Гу»-99, Маневський держлісгосп виділив два набори консервованої продукції. До них входить сміття соки, варення і напої з ягід чорниці та журавлини, консервовані гриби. Отож, шановні читачі, не забувайте передплатити газету з жовтня 1999 рік — отримаєте поживні й смачні вигоди.

Хто крикнув «ДЕРЖИ ЗЛОДІЯ!»?

ристоріальної Державної податкової адміністрації та директор БАТ «Володимирцукор». Але цукру я не бачив. Як його вивантажували до Львова — не знаю. А медичного обладнання ми так і не отримали.

З'ясувалося й ще одне. На час підписання протоколу концерну РЕМ А був... банкрутом. У грудні 1997 року міщанин з району та регіональним фондом Держмаши України по Львівській області почав судовий процес. То про яке медичне обладнання могло йти? Проте у Володимирі-Волинському ніхто не поцікавився, що то за РЕМА, якому відвантажували цукор. А може, декому з керівників міста так було вигідно?

На цьому солодкі маневри не закінчилися. У кабінеті міської влади «зварили» ще одну обурку. БАТ «Володимирцукор» перерахував 170 тонн цукру на суму 220 тисяч гривень квітському ТОВ «Трансхесервіс». Ці кошти призначалися для закупівлі автомобілів для пен-

тральної лікарні. Медичний заклад одержав три УАЗи і один ГАЗ-31. Отже, чотири автомобілі обійшлися у 220 тисяч гривень — більше 30 тисяч кожен! Золоті авто. У цей час на бірці в Києві УАЗ (санітарний) коштував 15900 гривень. Якщо точно підрахувати, то фактична вартість цих чотирьох автомобілів — 80 тисяч гривень. Питання: де поділося 140 тисяч гривень?

А ще було відпущено цукор на суму 18 тисяч гривень ТОВ «Даніса», але, як і в попередніх випадках, розрахунок з управлінням комунального господарства не проведено.

Усі ці сумнівні взаємозаліки, ота горезвісна бартернізація провалилися керівниками з команди Павла Мамедова, протоколи підписували місцеві фінансисти, податківці. Про що вони тоді думали?

— До службового кабінету мене викликав Павло Мамедов, — розповів заступник начальника відділу економіки міськфінвідділу Петро Козань. — Казав — це потрібно місто. Я і думав: справа хороша. Хотілося, щоб місто мало машини. Тоді навіть не згадувався, чим обернулася маневри влади.

Хотів зустрітись з Павлом Мамедовим. Не вдалося. Кожного разу, коли телефонував додому, відповідав була одна: «Немає!» Хлоп у місті Павла Григоровича бачать частенько. Дивно. Проти експозиції Володимир-Волинського набаче що в червні порушено кримінальну справу, але ніхто й досі не спитав з нього сировиною про усі оті обурки. Дивно й те, що самі потерпілі від фінансових операцій не звернулися до арбітражних судів з позовами на «партнерів».

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Богдан БЕРЕЖЕТА, власний кореспондент «Голосу України» на Волині. Телефон коруптуну в Луцьку (03522) 444-02.

світ те
ер-
ідрозі
тмен
серія,
пуга-
а-
Коме-
ня.
оу.
філ-
солда
детє
де
и
святот
ін
та й о
Париз
даши
гарвін
ор'я
сузір'
ипуск
редод
теріа
стерго
систів
ств (1
льбож
рошен
сбаєвс
та ін
Web
ітканин
телеб
експер
нення)
ив
ності п
одниц
у розп
іохия
ц-КЛА
?
а істор
а
Музич
Рок
друзі
медні
наук
медичн
ігер
сезон
грамм
сьовс
істьс
ття д
жінки
міційн
тижн
шого ч
ожетні
тижн
їх н с
огран
медні
коханн
ї. Ро
ма
воки
дь в
едач

У номер

● Запоріжжя

Як дбають,
так і мають

Завершується збирання соняшника на Запоріжжі. Найбільшу віддачу за своє старання отримали селяни Політківського і Вільнянського районів, де з кожного гектара зібрано в середньому по 16 центнерів насіння.

А врожайність по області — 10,9 центнера. Зважаючи на значний недосів озимих культур, важко назвати задовільними темпи підготовки ґрунту під ярі: зорано менше половини планованих площ.

● Чернівці

Вчитися
ніколи не пізно

Велику промислову виставку «Деревообробка-98» відкрито в Чернівцях з ініціатиивою обласної держадміністрації та Буковинської торгово-промислової палати. На її стендах представили свою продукцію — меблі, столярку та технологічне обладнання — німецькі, румунські, польські та болгарські фірми. Непогано виглядають на представницькому вернісажі вироби буковинських меблевиків. Однак з усього видно, що нашим меблевикам ще треба набувати досвід.

● Миколаїв

Молоде вино
з бурштинових грон

Один мільйон декалітрів шампанських, сортових і столових виноматеріалів вироблено з початку сезону господарствами миколаївського Причорномор'я і Прибужжя. Нині тут розпочали завершальний етап збирання бурштинових грон — каберне, сапераві та інших червоних сортів винограду, які вже визріли, мають високий вміст цукру і дають змогу місцевим чарівникам діонісового напою після тріщирної перерви знову запускати стародавню технологію виробництва категору. Як і раніше, «жнива» на плантаціях і винокурнях проходить в умовах гострої нестачі обігових коштів.

Осінні турботи

Фермерське господарство «Громада» Кобеляцького району на Полтавщині, яким керує Микола Жук, — одне з кращих. Нинішнього року тут виростили добрий урожай зернових, а пшениці зібрали по 55 центнерів з гектара. Нині збирають цукрові буряки по 330 центнерів з гектара. Відразу ж на звільнених площах висівають озимі культури, адже такий метод дає можливість зберігати вологу в ґрунті. Тим часом працівники колективного сільгоспдприємства «Україна» Карлівського району дбають про те, аби вчасно зібрати кукурудзу та соняшник.

На знімках: молоді фермери-механізатори Володимир Васюта, Віталій Мокрий та Олександр Різник; сібса озимих на полі, де щойно зібрано буряки.

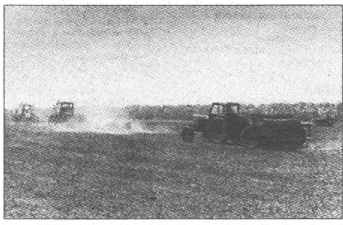

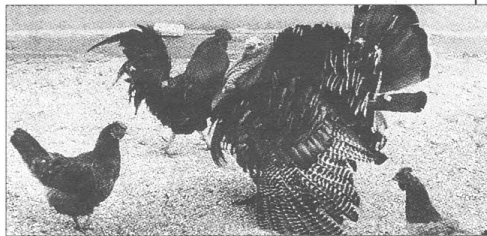
Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДНАУ).

Якщо шукати вихід,

НА УЗБІЧЧІ

Птахівництво

трапи на Київ поблизу села Вікторія стоїть оригінальний постамент: бетонні півник, курочка і яскоч. Монумент епохи розвиненого соціалізму сповіщає подорожнім, що тут знаходиться Пирятинська птахофабрика. Точніше, знаходиться, бо нині у птахівників ні засокорити, ні кукурікне.

Його завжди можна знайти

— Свого часу це була одна з найбільших бройлерних фабрик України, — пригадує генеральний директор обласного об'єднання з птахівництва Володимир Чепурко. — Занепад розпочався, коли держава відвернулася від птахофабрики, якби колись сама і створила.

Вікторійці, як ніхто інший, сповна пізнали на власній шкурі уроки ринку. Ще 1994 року село і фабрика процвітало, а через рік уже на ладан дихали. Доконали інфляція та безгрошіє. Та колектив не здавався. Обрали нового директора, взяли кредит, акціонувався. Крах настав, коли прийшов час повертати борги. Тоді вирішили шукати «донора». Знайшли в Києві одну фірму. Столичні рятувальники пообіцяли відновити виробництво, вкласти потрібні кошти. В обмін на акції. Повірили, віддали 97 відсотків і стали чекати дива. Натомість отримали звістку про... розпуск фірми. Рештки фабрики розкрали швидко.

Ще десять років тому продукція птахівництва в Україні була найдешевшою. На Полтавщині, зокрема, на кожного жителя виробляли вдвічі більше біологічної норми яєць і м'яса. В абсолютних цифрах це було 550 млн. штук яєць і 11 тис. тонн м'яса в громадському секторі та 250 млн. штук яєць і 30 тис. тонн м'яса — в приватному. Нині із 590 КСП області 330 не займаються птахівництвом взагалі. А відтак виробництво яєць і м'яса зменшилося в 14 разів. Поголів'я качок зменшилося шестеро, гусей і курей — втричі.

Серед основних причин такого спаду — високі ціни на корми, ветеринарні препарати, енергоносії, технічне оснащення, непомірні банківські проценти за кредити. Це і призводить до високої собівартості птахівничої продукції, низької рентабельності. Галузь перетворилася в невигідну сферу виробництва. І вестакти.

На цюогоріному Сорочинському ярмарку вперше експонувався павільйон птахівництва. Хоч це була доволі скромна виставка, проте певного оптимізму додала. Хоча б тому, що було на ній представлено усі види птиці, які утримують галузь. Отже, це не стали музейними експонатами індиків, качок, гусей, а навіть фазани та перепілки. У підсобному господарстві БАТ «Укртатнафта» створили перепели-

ну ферму, частину продукції відправлятимуть навіть на експорт. Кременчуцька птахофабрика «Росія» започаткувала розведення високопродуктивної американської породи курей «Хай-Лайн». Відтворити також знамениті полтавської породи курей — глинясті, гусей — миргородська. В області не припинило своєї діяльності жодне інкубаторно-птахівниче підприємство. І хоча потужності їх вже не такі, як колись, попит на молодняк вони задовольняють. Окремі інкубаторії створюють власні репродуктивні ферми. Скажімо, в Миргороді завели 4,5 тисяч гусей і 3 тисячі качок, в Оболоні — 3 тисячі курей і 2 тисячі качок. Все це — племінне, високопродуктивне стадо. Напрошується висновок: якщо шукати вихід, його завжди можна знайти. Підтвердження тому — приклад кременчуцької «Росії», де американські півні і курка стають рідними батьками української чубатурки.

Нинішньої весни зі штату Айова в приміське село Потоки доставлено 36 тисяч племінних та 40 тисяч гусей курчат породи «Хай-Лайн». Їх продуктивність — 310—332 яєць від однієї курки на рік. Це на

30 відсотків вище, ніж у породи «Білорус-9», якою було укомплектовано фабрику. До того ж, остання за 20 років вичерпала свої можливості. Можна розповідати чимало повчального про діяльність цього підприємства. Лише один факт, Торік тут одержали мільйон гривень чистого прибутку. А завтра пов'язано насамперед з надією на нову породу української чубатурки «Хай-Лайн».

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.
Фото Юрія БЕНТЕРЕША.

Оазу живлять золоті ідеї

НА РОГАТИНСЬКІЙ птахофабриці тримають кілька канюців півнів. Не для роботи, а задля... натхнення. Фахівці дослідили, що золотисте «кукуріку» підвищує продуктивність курей-несучок. «Солісти» чесно виробляють свій раціон і вносять певну крихту в економічну стабільність підприємства.

Звісно, півнячий внесок у загальний казан не такий значний, щоб говорити про нього всерйоз. Та порівняно з піснею пісень про захист інтересів національного виробника, «кукуріку» є потужною рушійною силою. До цього звелася вступна частина розмови із директором КСП птахофабрика «Рогатинський» Михайлом МИКИТИНИМ.

Кожний, хто хоч вярди-двоє відвідав базар, одразу може скласти собі уявлення про стан вітчизняної птахівничої галузі. У магазинах (окрім спеціалізованих) яєць вже не купили, а на базарах — у почесних перших рядах — гори лотків. Гордожнички, які торгують ними, не афішують імпортного (польського) походження яєць, зате охоче демонструють червоний колір жовтка. Мовляв, яєць майже домашнє. Бабусі за справді домашнім продуктом, що на дві-три копійки дорожчий, туляться по закутках.

— За кордоном привозять яєць найнижчої категорії, із шкідливими добавками, — каже М. Микитин. — А оскільки не можна продавати продукт без сертифіката якості, його, буває, успішно фабрикують. — Дійшло до того, що навадилися «комерсанти» на нашу фабрику, попросили показати сертифікат, ніщоком зняли ксерокопію і почали торгувати під нашою маркою. А спробуйте поборитися проти таких «конкурентів»!

Ми створили свої фірмові магазини, 50 відсотків продукції продаємо оптом постійному партнерові київській фірмі «Маркетинг». Інші, заради стабільного збуту, доводиться продавати яєць за ціною, нижчою від собівартості. Так було під час літньої спеки. Окрім нашої, в області є ще Тисменицька птахофабрика «Авангард». Щоб вона не занепадала остаточно, їй торік виділили 200 тисяч гривень дотації. Я прошу 150 тисяч по регіональному контракту і готовий повернути їх, але досі жодної копійки не отримав. Чомусь у нас підтримують тих, хто гине, а не ви-

робників, які шукають вихід, пропонують якісь проекти. Нині птахофабрика, яку ще називають оазою галузі, виробляє 12—13 мільйонів штук яєць на рік (проектна потужність — 40 мільйонів). Середньомісячна зарплата — 217 гривень. Це значно більше, ніж платять гігант «Орлі-Лідер» на Дніпропетровщині — ЗАТ з іноземними інвестиціями. Якою ціною дається оаза? Зрозумівши, що державна програма підтримки вітчизняного виробника — це щось таке на сміх курам, Михайло Микитин як керівник почав вибудовувати власну програму виживання. Ввели в дію консервний цех і почали виробляти курячу тушку. Виділили 3 одного кілограма м'яса виходить дві банки декількастого продукту.

Коліс у районі був потужний свинокомплекс на 10 тисяч голів. Директор вирішив узяти його під своє «крило» і хоча б частини реанімувати. Уже придбали 27 свинкоматок. На найближчу перспективу заплановано виробництво яєчного порошку.

Одне слово, немає в Рогатині курочки, яка неслє б золоті яєчка. Однак тут народжуються золоті ідеї. Вони і живлять оазу.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Івано-Франківська область.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

Хроніка. Факти. Події

● Шанхай

Суперечки не припинилися

Із констатації розбіжностей почався у Шанхай відновлений після 5-річної перерви прямий діалог Пекін—Тайвань. Ван Даохань, голова пекінської Асоціації зв'язків з Китаєм Тайванського протоку, під час першої неформальної зустрічі з Гу Чженьфу, керівником тайбейського Фонду об'єднання через Тайванський протоку, заявив, що «ключем до всеохоплюючого розвитку двосторонніх відносин є політичні переговори, зокрема і з проблеми возз'єднання». А представник Тайбея підкреслив, що «першочерговим завданням залишається розв'язання не політичних, а практичних питань».

● Бейрут

Командувача армії — у президенти

Палата депутатів Лівану має обрати десятого (за моменту проголошення незалежності країни) президента республіки. Спостерігачі сходяться на думці, що на черговий шестирічний термін ним стане командувач ліванської армії Еміль Лахад. Він має широку підтримку в ліванському суспільстві.

● Брюссель

Обговорюватимуть відносини

Розвиток відносин між Латвією та НАТО обговорюватиме у Брюсселі президент цієї балтійської республіки Гунтіс Улманіс з вищими чинами військового блоку, повідомила прес-служба глави держави. Під час одностороннього візиту передбачено зустріч з членами Ради НАТО, а також із Генеральним секретарем Хав'єром Соланой та спільна з ним прес-конференція.

● Париж

У нерестораторському учасстві не братимемо

Франція не візьме участь у переговорах з багатосторонньої угоди про інвестиції в рамках Організації економічного співробітництва та розвитку, проведення яких плановано на 20–21 жовтня у Парижі. Про це заявив у Національних зборах (нижній палати парламенту) Франції прем'єр-міністр країни Лійонель Жоспен. За його словами, «нінішня угода не є реформаторською, тому необхідно не лише розробити її новий текст, а й усю її архітектуру, включаючи процедуру ведення переговорів».

● Лондон

Ламають традиції

Палата лордів британського парламенту обговорює питання про її докорінну реформу, яка має покласти край законодавчим правам спадкових перів. Згідно з віковою традицією, близько половини з тисячі членів верхньої палати британського парламенту становлять представники родової аристократії, які одержали місце в законодавчому органі у спадок від предків.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Шлях проторовано

Перші дві пострадянські країни отримали запрошення на вступ до СОТ

КИРГИЗІЯ та Латвія першими з республік колишнього СРСР отримали «зелене світло» на вступ до Світової організації торгівлі (СОТ) — таке повідомлення надійшло із Женеви. Позачора Генеральна рада цієї організації схвалила доповіді робочих груп про позитивні підсумки їх переговорів із керівництвом цих двох країн. Тепер залишилося ратифікувати відповідні документи в національних парламентах Киргизії та Латвії.

Україна теж уже довго стоїть під дверима СОТ. Очікування розуміють: приєднання до цієї організації, яку називають «універсальним механізмом регулювання світової комерції», означало б гарантований доступ до зарубіжних ринків. А ще — більший захист вітчизняного товаровиробника від застосування сумнівних антидемпінгових засо-

бів, поліпшення інвестиційного клімату. Шоправда, і тут Київ має взяти на себе певні зобов'язання, тобто грати за правилами СОТ. Ця справа, зокрема, про певні вилучені поступки, насамперед про відмову України від фантастичних, на думку СОТ, розмірів акцизних зборів, що застосовуються нині до низки імпортованих товарів. До

цього незмінно болючого питання додається ще й зобов'язання сувереної захисту в країні інтелектуальної власності. Отож для інтеграції України до СОТ потрібні досить суттєві зміни у законодавстві.

Переговори між Україною та СОТ тривають із 1995 року. Спочатку наше оптимістичне керівництво стверджувало, що вступ відбувається вже наприкінці 1997 року. Потім було оголошено новий термін — протягом 1998-го. Останнім часом про нові радіужні перспективи ніхто не згадує. Втім на одному з семінарів виконавчий директор українсько-європейського центру з питань законодавства Ген-

рі Вотте зазначив, що Київ має непогано шанси приєднатися до СОТ у... 1999 році. І це, можливо, не останній з названих термінів.

Виступаючи з нагоди приєднання до СОТ Латвії та Киргизії, генеральний директор організації Ренато Руджеро заявив, що ця подія «вселила нові надії в інші країни СРСР», які перебувають нині на різних стадіях переговорів. «Думаю, — сказав пан Руджеро, — що приблизно сім країн мають гарні перспективи стати членами СОТ у найближчому майбутньому». Він дав зрозуміти, що наступними будуть Литва та Естонія.

Загалом у черзі на вступ до СОТ перебувають нині близько 30 країн. А після приєднання до організації Киргизії та Латвії кількість членів збільшиться до 133.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Белград вибирає мир

ЗАХІД так чи інакше на президента Югославія Слободана Мілошевича. Як відомо, попередні домовленості вже привели до припинення бойових дій, виведення з Косова частини військ. Вдалося зняти її останню перешкоду — майже 2000 спостерігачам НАТО дозволено перебувати на території Косова.

Для югославського керівництва військових спостерігачів, як і з'ясувалося, найбільша проблема. У сербському суспільстві побутує думка: за такої ситуації центр не зможе контролювати бунтівну провінцію. А це дасть підстави націонал-демократичній опозиції звинуватити Мілошевича у зраді національним інтересам. На думку багатьох експертів, для Мілошевича меншою загрозою є пряма поразка у військовому конфлікті із Заходом. Вона, напевно, може згуртувати суспільство і посилить владу президента.

І все ж такі поставленні у віторок перед вибором (Північноатлантичний союз наносить удар — у разі, якщо президент Югославії не виконає вимоги міжнародної спільноти) Слободан Мілошевич вирішив однозначно піти на мир.

Першого ж дня дії ультиматуму Слободан Мілошевич зробив заставу. Виступаючи по національному телебаченню, він сказав: «Кроки, які наша країна робить для того, аби розв'язати проблему Косова мирним шляхом, засвідчую наше прагнення використовувати лише політичні методи, а також твердий намір захистити територіальну цілісність і

суверенітет держави». Мілошевич так кожно заголовок, що «країна є внутрішньою проблемою» і втручатися стороннім не варто.

Отже, усі вимоги югославська сторона прийняла. Албанські сепаратисти, за повідомленням телекомунікацій «Євроньюс», теж готові відкласти питання про незалежність, прийнявши, на три роки, дії Північноатлантичного союзу продовжувати дотримуватися Югославію. Президент США Білл Клінтон заявив, що СРНА Слободан Мілошевич не повинен сумніватися в рішенні НАТО нанести удар. Деякі експерти Заходу побили в заяві югославського президента коливання, мовляв, виконання вимог НАТО не гарантоване.

Звідси й висновок — збройні сили Північноатлантичного альянсу можуть у суботу нанести перші удари. Бажаючи втрутатися все мирним шляхом не означає, що Югославія не готова дати відсіч агресорів. Її війська також — на бойових позиціях. За даними розвідки США, югославські війська, маючи майже 282 бойових літаків та 1499 ракетних і артилерійських одиниць,

серйозно підготувалися до можливих натовських ракетно-бомбових ударів. Останніми тижнями було додатково озброєно ракетними бойовими кораблями в Адріатиці, авіацією розкидано по всій країні, артилерія і комплекси протиповітряної оборони розгорнуто в польових умовах і гарно замасковано. Боснійський досвід свідчить, що в умовних руках навіть застарілі ракети, на зразок «Стріли» чи «Голки», можуть стати небезпечними для будь-якого сучасного літака. Крім того, подекуди, що Росія допомогла Югославії модернізувати кілька ракет «земля-повітря». Отож перед силами НАТО — ефективна система захисту. А коли ще врахувати однозначну підтримку Югославії Росією та Китаєм...

Словом, розвиток подальших подій залежить від важливості та розсудливості не лише президента Югославії, а й від Північноатлантичного альянсу. Керівництво України, до речі, однозначно вважає, що «вирик з відстрочкою», як називають ультиматум НАТО спостерігачів у Брюсселі, не повинен вивести приєднання до СОТ з поля миру і стабільності на Балканах.

А днями Міжнародна Слов'янська академія наук (Київ), яка об'єднує вчених-слов'янців з багатьох країн світу, також закликала зробити все можливе, щоб владати конфлікт у Косові політичним шляхом.

Андрій ЮРИЧКО.

На знімку: президент прийняв Слободан Мілошевич.

ПОШТОВИЙ ГОЛУБ ЗАЙВОГО НЕ ПЛЕЩЕ

У ФРАНКО-АМЕРИКАНСЬКИХ відносинах знову виникли проблеми, пов'язані з промисловим шпигуємством. Група французьких депутатів у Європарламенті направила запит уряду країни, жадявщи вжити заходів проти прослуховування супутникових каналів зв'язку американського мережею електронної розвідки, відомої під назвою «Ешелон».

Примітно, що уряд доволі швидко відгукнувся на цей запит, висловивши свою тривогу й стурбованість, і пообіцяв конкретне сприяння у розв'язанні цих проблем.

Однак поки не зрозуміло, що може вчинити Франція та її партнери з Євросоюзу, аби нейтралізувати втрату конфіденційності інформації. Адже технічні досягнення стрімко випереджають міжнародні правові

норми. Поки що є заборона на прослуховування датової телефонної мережі. Але в законодавстві нічого не сказано про перехоплення факсимільних, текстових та інших депеш, включаючи й телефонні переговори, що здійснюються за супутниковими каналами.

А америкаканська глобальна мережа перехоплення «Ешелон», створена ще в роки «холодної війни» для ведення електронної розвідки проти СРСР та його союзників, спеціалізується на прослуховуванні позадротового зв'язку. Хоча офіційно Агентство національної безпеки (електронна філія ПРУ) і виправдовує її призначення необхідністю боротьби з міжнародним тероризмом, злочинністю, наркобізнесом, нині всім зрозуміло: цим справу не обмежено. За даними експерта Європарламенту професора Алена Помпіду, у США «ти-

сячі спеціалістів залучено до аналізу даних перехоплення, що стосуються діяльності провідних промислових підприємств європейських країн».

На думку інших французьких експертів, зокрема з урядових структур, американський «Ешелон» становить собою реальну загрозу не санкціонованого входження в бази даних підприємств та фінансових структур, зміни й перекурення інформації, що зберігається й передається, виведення з лану захисних та кодових систем.

Однак поки в арсеналі протидії європейцям — лише закляти до обмеження в передаванні по зв'язках конфіденційних відомостей, перехоплення найважливіших документів за державною сейфів, як іронічно звучить, «Фігаро», повернення знову до спекулерів та поштових голубів.

Олесь КЛИНОВ, «Голос України» (з Рима)

Міністри йдуть непомітно

Чергова урядова криза розпочалася в Італії. Депутати висловили вотум недовіри кабінету міністрів країни, який очолював Романо Проді.

Такі кризи виникають в Італії регулярно і з ідеологічних причин. Нинішня відставка відбулася напередодні важливих для держави подій: виборів президента і введення євро.

Після консультацій з лідерами партій глава держави Луджидо Скальфаро прийняв рішення доручити Романо Проді сформулювати новий уряд.

Урядова криза, яку широко обговорювали в пресі, мало вплинула на економічне життя Італії. А для пересічних громадян важливішою в ці дні була навіть не відставка міністрів, а страйк працівників метрополітену в Римі: його заплановано задовго до урядової кризи.

Блис і нужда глибини: продовжуємо розмову

Голодний театральний романс

НА ПІДМОСТКАХ малої сцени Херсонського обласного музично-драматичного театру імені Миколи Куліша молодий режисер **Світлана Думніська** торік поставила експериментальну виставу *«Любов до гробу»*. Всю роль акторів — **Лариса Шиманова, Андрій Нікулін та Геннадій Коновод** — протягом майже двох годин тримали в психофізичній напруженості глядачів.

ни вийшов непоганий фільм — а з нами дотепер на розрахунок. Хоча спершу обіцяли кожному виплатити по місячній тарифній зарплаті. Куди тільки не зверталися — і в обласне управління культури, і до телерадіокомпанії. Та скрізь в один голос чути: йдіть в інше місто. Тільки до дільки. У театральному штаті юрист немає, захистити наші інтереси в судовому чи іншому порядку нікому. Шоправда, колишній актор Богдан Німий — саме він грав Шевченка — в індивідуальному порядку зумів відсудити належний гонорар.

На початку серпня нас запросили виступити на сьомому Міжнародному музичному фестивалі «Таврійські ігри». Адміністрація пояснювала, що у такий спосіб зможемо і популярність здобути всеукраїнської, і фінансово встановише поліпшити. У Каховці, на малій сцені, ми практично творили диво — передавалися прямо в автобусі, де й тіснялися чоловіки, ледь помішались. Дош розпочався, апаратура з ладу виходила — та все-таки наші номери вивидилися яксравними, самобутніми. Практично весь виступ витримали на нервах. У підсумку з'ясувалося, що це ніби нікому і не потрібно було...

Ось саме до того й ведуть актори — вони ніби раби. Ажде відсутнє навіть поняття свободи — яка ж свобода, навіть внутрішня, без грошей? Повати до самого себе — і тогди немає...

Чи може актор голодний бути актором гарним? Звісно, існує думка про необхідність певної обмеженості в запитах, недоволеності у деяких потребах, аби не

— Ми по суті живемо на одній сої — вермішлі. Привезли трохи бобів, поплилися між всіма — отак і харчуємося...

Я навіть не наважуюсь називати імена співрозмовників, адже вони для нас на сцені — якщо не боги, то гласаїти істот, оракули душевних переживань. Сюди, в театр, ми приходимо, щоб доторкнулися до чогось вишнього, ніж буденність, одержати емоційний заряд... Не варто все це перераховувати — для кожного доторк до сценічного мистецтва означає щось своє, своєречне. Такі вони, актори, на сцені. А в житті? Раніше, можливо, навіть більше, ніж ми з вами. Беззахисні аж до болю. Бо чути, з підвищеним рівнем сприйняття.

Актори переконані, що Херсонський обласний драматичний театр має змоти одержати звання «Містечко», бо наяву чіткий розподіл між «верхами», що мають владу, та «низми», тобто самими акторами.

Минулого року, — розповідають артисти, — ми були зайняті у зйомках телевізійного фільму «Сердитий бог» за повістю містечкового письменника Миколи Братана. Три дні практично не виходили з театру — таким великим виявилось навантаження. Встигли вчасно — до святкування Шевченківських днів, приурочених до річниці з дня народження видатного українського поета. На екрані

Кілька місяців йшла вистава на малій сцені — і кожного разу невеличкий зал виявлявся замалим, адміністрація театру постійно турбувала запитаннями про зайвий квиток.

Ця постановка — не виняток. Протягом останніх років театр зіграв 12 нових вистав. Театр живе. Можливо, тому, що в театрі зібрався непересічний колектив. Тут працюють народні артисти України Анатолій Толок та Анатолій Манойло, заслужені артисти Олена Галл-Савальська, Генрієтта Пташник, Василь Чорноусов, Олена Хохлацька та інші. Значні надії поклає й творча молодь.

Водночас «платя Ярославни» у хорошому виконанні лунає тепер під театральними склепіннями — платя гриків, до надирного. Звісно, в самому місті цього голосіння не чути — воно ніби локального значення. Та це в жодному разі не применшує жалоби звучання. Ті самі актори, про котрих щойно йшлося, впливають своїм баченням:

— У мене 70-річна мати, на милих хідить... Доний десять років. До школи треба було готувати... Сама в туркозку живу... А грошей вже кілька місяців не платять. Давути 10—20 гривень — як же на них прожити!..

— Я — з іншого міста, тож навіть до батьків поїхати не можу. Немає за що квиток купити.

виправити неважделе фінансове становище.

Порівняльний аналіз роботи театру та споріднених установ — обласної філармонії, театру ляльок тощо свідчить, що колектив драматичного за деякими показниками на порядок випереджає колег. Скажімо, якщо взяти до уваги кількість працюючих та заробітні суми, то безсумнісно, облмуздрамтеатр веде перш. Осві тільки безпосередньо на зарплату акторів чи показники мало відрізняються.

Спостерігається також вакуум взаємодії між керівництвом та акторським складом. Приклад цього — гастролі на Південноукраїнській атомній електростанції. Дирекція театру прагнула погасити борги за електроенергію шляхом взамозалучу, а актори замість дозволів мали одержати посилене харчування на період поїздки. У колективній відправці з акторами на акційно новий рівень.

Пригадується суперечка, котру вела на початку століття два корифеї сценічного мистецтва. Стосувалася вона того, що є первинним під час зльоту птаха. Чи то він має розправити крила, чи то набратися горюшости? Ажде кожен вихід актора зі сцени — то є ніби своєрідний зльот птаха у висхідний, плідний у незвідані далі, порівняння душі в не закуту свідо-мисте велич. Чи не так?

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсонська обласна.

Мал. Олексія ВОРДУСОВА.

Літературні Кіплінги: час істинний

Як народжуються «Заповіді» та «Тіні забутих предків»?

А Й СПРАВДІ — як викидає творчий задум у письменника? Звідки поривається мотузок джерело натхнення і являє світу мистецький шедевр? І яка в цьому роль таланту, життєвих обставин, і, що особливо важливо, світогляду поета чи прозаїка?

Воєнна тема — пам'ять про трагедії і час звичай

Віл «Слова про Ігорів похід» до романів та повістей, присвячених другій світовій війні, — це героїчна, але часто й сумна хроніка народного подвигу, зміст якої — захист рідного краю.

І тут ніби все зрозуміло — війна, треба захищати батьківську землю. Хоча скільки питань народжує фактично кожна дата й подія того мужнього літопису: в якій армії воював, під чийми стягмами тощо.

Але не завжди держави ведуть справедливі війни. І Радянський Союз вів не лише вітчизняні війни. Тож як дивитися сьогодні на літературу, що відобразила ті події?

«Отпуска нет на войне»

Англійський лауреат Нобелівської премії Ред'ярд Кіплінг — талановитий і популярний поет і прозаїк (хто не знає його казкового героя Мауглі) мав ще й славу співія британської імперії.

День-ночь-день-ночь — мы идем по Африке,
день-ночь-день-ночь — все по той же Африке.

(Пыль-пыль-пыль-пыль — от шагающих сапог!) — отпуска нет на войне!

«Пыль»

Зрозуміло, що будь-які порівняння, як кажуть, завжди шкунтляють, тим більше, що ми торкаємося досить складних проблем: митець в умовах імперської держави, інтелігенція і влада тощо. До того ж, порівняння з Р. Кіплінгом може комусь і не сподобатися (незважаючи на його світову славу). Та здається, що найкраще кольори ба-

чать саме на контрастному тлі: біле на чорному чи червоному або навпаки...

До речі, Ред'ярд Кіплінг присвятив свої поезії й імпералістичній війні, яку вела Британія проти Афганістану (й програвла її).

Велик Кабул долажили мы были
Вот гроб твой, штыком вперед! —
Прочь отсюда, где сгубили
Мы друзей, где злот брод...

«Кабульский брод»

Творчість Ред'яра Кіплінга й сьогодні популярна у всьому світі. Чому? Тому що він оспівав не країн сторінок історії своєї країни? Хто знає.

Але й автор «Слова про Ігорів похід» присвятив свій творчий поразці русичів...

Чи справа в таланті, в тому, як написана книга?

«Наш адрес

не дом и не улица...»

Був Радянський Союз, була його ідеологія. І були письменники, які жили в умовах існуючого режиму й писали про своє сучасне життя. Як писали? Одна справа — прагнення зрозуміти все, що відбувається й відобразити його у високохудожній книжці й інша — коли дивитися на дійсність з точки зору інтересів правлячої верхівки, а то й виконуючи її замовлення.

Зналодо прискіпливі читачі сьогодні запитують: «Чи не девальтувалися як художні цінності твори, що були присвячені, наприклад, участі радянських військ в афганській авантюрі?»

Про це думалося, коли я знову гортав у пам'яті сторінки книги талановитого українського прозаїка Олексія Дмитренка. Чи витримала випробування часом одна з його популярних повістей «Аист», присвячена юному воїну-поету Олександрові Стобі? Чи сьогодні для нас — громадян незалежної України цей мужній офіцер, якому посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу?

Олексій Дмитренко — лауреат Державної премії України імені Т. Шевченка (1987). Автор книжок «Бо ти на зем-

Постаті

лі — людина»
(1970), «Листок по-дорозжика» (1975),
«Пам'ять Долини смерті» (1976),
«Увійдимо в полум'я» (1979),
«Аист» (1985), «По-літ без приземлення» (1986).

Воєнна тема
вишляла на творчість
Олексія
Дмитренка. Досить
сказати, що повість

«Аист» вийшла в усьому колишньому Радянському Союзі. Й Героя Олександра Стобі ставили поряд з Олександром Матросовим, Віктором Харюком... Останнє ім'я, очевидно, нічого не говорить нікому про колективні чиниці, а не так давно він був символом боротьби члївків проти диктатури Августо Піночета, який сьогодні вже пенсіонер.

Одне слово, час робить свою справу — перецінюється вчорашні символи, забуваються герої...

«Полюбила навекі новостройки и тебя, Россия, навсегда»

Що можна сказати про юнака, який прожив лише 22 роки?

Що він був щасливий. Що він любив життя. Що він міг мати дітей, дожити до старості...

Олександр Стобі Бог дав більше — талант.

За життя він не став відомий як поет. Лише після смерті (загинув, виконуючи «інтернаціональний» обов'язок в Афганістані) ми дізналися, що в його особі втратили Письменника.

О Родина,
Ценой разлуки с ней
Мы постигаем родничковость дней,
Глубинный свет которых так спола
Дарила нам Днепровская волна.

Метеорит живет мгновенье,
Сгорая в дымной синеве,
Ого ответное паденье
Сквозь смерть направлено к земле.
И я готов, летя сквозь дождь
Метеоритом в синей мгле

Скореть, сжигая все невзгоды,
Во имя жизни на земле.

І він поступив так, як вимагав від нього обов'язок радянського офіцера — коли потрібно було, загинув з вірою, що захищає інтереси батьківщини.

Отут починається найгоголівське. Що було вітчизною для Олександра Стобі? Радянський Союз? Росія? Україна?

Чи відповів на ці непрості запитання Олексій Дмитренко, коли писав свою повість?

В значній мірі відповів. Але глибше він розкрив би читачів свого героя ніби, коли б продовжив книгу. Сьогодні думки письменника можливо стали б темою, на якому яскраво бачатьсся загадки на початку наших нотаток кольори: білі на чорних чи червоних...

Так сталося, що саме вдалині від України Олександр Стобі почав розуміти те, що стало тепер істинною для нас — незалежність, держава, свобода, тобто те, що відстоювали ті, проти кого юний лейтенант воював у чужому краї.

«Бо ти на землі — людина»

Назва першої книжки Олексія Дмитренка фактично стала гаслом, під яким розвивався його творчий шлях. Чи не визначальна риса — почувати себе Людиною — і його літературних героїв?

Олександр Стобі і його поезія — не минуле, а майбутнє, яке нам треба поновити осмислити. Очевидно, це трагічне минуле. Але називати приклад літературного героя, в характері якого переважали б лише оптимізм й бадьорість?

Творчість Ред'яра Кіплінга досі не втратила популярності не тому, що він оспівував імперію, а тому, що він уявляв, що ввійшов в свої сучасники — протитип літературних героїв. Пізнаючи яких, ми вивчаємо історію.

Здається, Олексій Дмитренко має намір повернутися до свого «Аиста». Можливо, ця повість тепер матиме назву «Лелека».

Для читача головне в цій ситуації, щоб письменник не втратив оте почуття любові до свого героя, який він горів, відкриваючи його.

Віталій АБЛЦОВ.

Україна ділова. Особистості

Коли багатство не коле очі, або Мільйонер без закордонних «хатинок», слуг і охорони

АНДРЕЙЧЕВ Олег Анатолійович — голова ради директорів міжнародної корпорації «ІСА», генеральний директор одноіменного українсько-російського спільного підприємства (СП), 45 років. Корінний киянин. Закінчивши Київський політехнічний, працював у СКБ «поштово-скринька», був заступником головного конструктора, очолюючи математичне забезпечення розробки апаратури для пошуку і зневищення в глибинах океану підводних атомних реакторів. У 1992 році став одним із засновників і керівників приватного СП «ІСА», яке перетворилося на розгалужену корпорацію з багатомільйонними оборотами. Майстер спорту СРСР (парус), віртуозно володіє взагалію зброєю, професійно водить автомобіль.

У неділю його телефон довго не відповідав, і я подумав, що він уже в тирі. Але ні, вдома. Дихав часто — бігав на тренажері. 30 хвилин інтенсивної гімнастики вранці — закон, і ще 10—15 хвилин дотримання перед вечером. А де зараз Мейсон? «Поруч. Запилю, про що говоримо».

У тир він поїде без Мейсона. Сьогодні стрілятиме з карабіна від стегна, не прицілюючись. Стріляти на полігоні з приладом нічного бачення в темряві доведеться відкласти, хоч вона йому дуже до вподоби. Крутий? За звичайними ознаками — інтелектуальний, доброзичливий — його аж ніяк не віднесеш до цього неспокійного типу людей.

Ближче вечора він повернується до своєї квартири на тихій вулиці Заньковецької в центрі Києва, де на його честь лише Мейсон. Ані прибиральниці, ані хукари немає.

* Матеріали рубрики готуються за співпрацею Українського Союзу промисловців і підприємців.

Дружина сьогодні, як і найчастіше взагалі, за кордоном у справах компанії. Математик за вищою освітою, вона ніколи не вчить і англійською. На відміну від чоловіка, який вперто не бажає вивчати її, покладаючись на своїх перекладачів. Англійська стала практично другою рідною мовою для обох дочок — молодша навчається в одній із шкіл Оксфорда, старша — в Лондонській школі економіки. Закінчать — замінять домію західних юристів, що надало дороге коштує.

Отже удома його радо зустрічає улюблений Мейсон — могутній і розумний красень песь московської сторожової породи. Треба приготувати йому їжу — це господар завжди робить власноруч, а іноді й мати, що живе окремо від сім'ї сина і яку Мейсон поважає. Потім Олег, можливо, піде до друзів або ресторану, а скориш за все, повернеться по-холодному в кухню і вирушить з Мейсоном на прогулянку. Без ніякої охорони, якою оточують себе деякі наші нувуриші.

— Хіба врятувала когось охорона від замаху? — запитує він. — До того ж я не маю ворогів, наш бізнес відкритий, чесний. А хуліганів ми з Мейсоном не з'являємося.

Не виключено, що, прогулюючись, він завітає на майданчик офісно-готельного комплексу «Хідний горизонт», модерний силует якого височіє над Бессарабкою на Печерських схилах і де завершується внутрішнє опораження. «ІСА» зводить його за інвестиції американської компанії «НЕРП-Україна». Вже у першій рік експлуатації він дасть державі два, а згодом до 3—3,5 мільйона доларів податків і виправування. Витяк істотно збільшиться щорічний внесок «ІСА» до бюджету України, який тепер сягає чотирьох мільйонів.

Усе це й бачити цього іншого, що стоїть біля його квартири, рибиться в руках Олега під час прогулянки. Він рахує, прикладає, планує. І не заради нагородження власних капіталів («... для особистих потреб я не витрачаю й одного процента прибутку СП»), а заради реалізації цікавих задумів і, як він каже, — для блага України.

Він може дозволити собі ці нехвалені

прогулянки, розмірений ритм робочого дня, бо має кілька надійних заступників, менеджерів високого класу, незалежний, але впливовий, ініціативний колектив управлінців. А 1992 року, коли самостужки, без жодних асигнувань розпочинає справу, доводилося працювати, як то кажуть, до потьмарення, іноді 24 години на добу. На ринку паперу панували хаос, зловживання. Треба було цивілізувати його, виробити чітку систему поставок російського паперу в обмін, і початку, на продукцію українських машинобудівників. Це вдалося. Тепер, працюючи за іншими схемами, «ІСА» наповнює більше половини ринку паперу України, імпортуючи його ще й з Німеччини, Фінляндії.

Утворився солідний капітал, і СП почало шукати нових партнерів на Заході. Та й вони, чутливі до вигоди, потяглися назустріч Андрійчеву. Підприємством взаємних зв'язів стало створення спільних з американською і шотландською фірмами підприємств «ІСА-Юніон», «ІСА-Моррісон». У Києві надійшло 9,5 мільйона доларів інвестицій. Вони використані, зокрема, у будівництві згаданого комплексу, в реконструкції за найвищими світовими стандартами доревольційного будинку на Софійській площі, в якому містяться місця БФР.

А цього тижня Андрійчев уклав у США угоду з компаніями «Еквіті груп» (Чикаго) і «Кредит свіс фюрст Бостон» на 40-мільйонний кредит. Дев'ять мільйонів доларів вже в роботі, до кінця року надійде ще сім. Близько до здійснення його мрії прикрасять столицю України 5-зрівноваженими готелями, що збагатять державу черговими валютними надходженнями.

— Зарубіжні інвестиції — непогано. Але краще, аби на Україну працювали українські кошти. Терпів «ІСА» має таку змогу, — каже він.

І виявляє два мільйони доларів для створення в Жидичеві на Львівщині потужностей з виробництва газетного паперу високої якості: «Менше залежимо від імпорту, тих самих російських». Буде папко-фабрика в Бориспільському районі на Ки-

інщині — через піпівку в торгівлі з'являється приваблює упаваних бройлерів.

Найбільш наді покладає на українську нафту. Сильно спрямовує в її видобуток великі гроші, співпрацюючи з «Полтава-нафтогазгеологією».

— Школом реально видобути наступного року 50 тисяч тонн. Це — п'ять мільйонів доларів, — рахує він. — Два з них — у бюджет України, решта — на розвиток виробництва.

Так, приватне СП «ІСА» має гроші. Та його багатство нікому не коє очі, бо йде на користь суспільству. Скромний офіс СП займає перший поверх будинку на Десятичній, що належить журналу «Київ». За ці його взято на повне фінансування. А ще «ІСА» підтримує збірну України з парусного спорту. А ще допомагає ветеранам квітсько-Дніпро, письменникам-пенсіонерам, дитячим організаціям, Українській Православній Церкві, яка нагородила Андрійчева орденом Рівноапостольного князя Володимира. І ще, і ще...

А на закінчення такі його слова: «Хочеться, щоб зарубіжні партнери переконалися — Україна та держава, на яку можна поклястися».

Віктор ПИСАРЧЕВ.

На державу нагійся, а сам не пасує!

УВЕРЕСНІ виповнилося 75 років з часу утворення Мар'їнського району на Донеччині. Славу району, яка пошукує далеко за межі області, здобули своєю наполегливою працею селяни. Вони вперше після перемоги опинилися в епіцентрі сільськогосподарських культур, продуктивності тваринництва.

Докорінно змінився зовнішній вигляд сіл: кожен з них забудував добротними будинками, скрізь з'явилися школи, дитячі садки, амбулаторії, заклади культури.

Уперше в Україні в районі застосували мале зрошення, а селя прикрашали асфальтовані вулиці. До селянських осель близько населених пунктів надійшов газ...

Та все в минулому. Наша нинішня розповідь про те, чим живе сьогодні один із крашчих колосів районів на Україні, яким його люди бачать завтра...

Відійшли живня-98. Якшо торік ранні зернові порали під компаніонем психів дощів, то цього року селянам надолучила спека: тривалий час ртутний столбчик у тії наближувався до позначки сорока градусів тепла.

У КСП «Жовтень» головні спеціалісти, керівники виробничих підрозділів, причетні до життя, разом з головою правління Олександром Бешулою, визначали стратегію і тактику збиральної кампанії.

— Хліб дозрів. Дзвенить колосок, — казав того дня головний агроном господарства, заслужений агроном України Анатолій Червоненко. — Озіма сорту «Донолька-48» дає з гектара за 50 центнерів зерна. Як на мою думку,

ку, то брати такий хліб краще прямим комбайнуванням. Більше зерна буде в бункерах комбайнів.

Сказали — зробили. На крут вийшло 32 центнери, у тому числі 41,2 центнера зерна озимі пшениці.

У середньому в господарстві району врожайність ранніх зернових становила 25 центнерів. Окрім КСП «Жовтень», тридцятицентнерний рубіж подолали КСП «Гігант», «Оленівське», агрофірми імені Крива, «Ніва». Присмою вказувати, що у більшості господарств урожай упорався за 14—17 робочих днів. Передкнижне повоєвання, що стара техніка підвела, а нової замало, не підтвердилося: механізатори надійно підготували збиральні машини «пенсійного віку», вилучили імпортувати техніку.

Як і в попередні роки, незважаючи на посуху, добре вродами озима пшениця: на крут вийшло 30,9 центнера. Найвищий урожай цієї культури — відповідно 41,2 і 40,3 центнера з гектара у хліборобів КСП «Жовтень» та «Гігант».

Після життя у господарстві справили обжинки, під час яких з концертами виступили учасни-

ки художньої самодіяльності. Це добра традиція в районі. Піснями, танцями, гуморесками вишанували самодіяльні артисти хліборобів.

Стабілізується ситуація і в тваринницькому секторі. Маю на увазі передовим припинення скорочення поголів'я діїного стада та свиней, у більшості господарств пішли врожай нашої, середньодобової прирости живої ваги тварин — великої рогатої худоби і свиней.

Керівники та спеціалісти господарства району шукають виходу із скрути. Першою спробою знайти можливість мати живих копілок була організація переробки власної продукції. Піонером цієї справи стала агрофірма «Ніва». Був тут консервний цех. Тривалий час він виробляв консервовані овочі та фрукти. Вже у перші роки незалежності голова агрофірми Микола Буряк запропонував розширити асортимент переробки продукції, включивши до неї м'яси консерви, ковбаси, гречку, олію. Саме в агрофірмі «Ніва» вперше в районі стали пекти свій хліб. Тепер хлібопекарні є практично у всіх селів району. У зв'язку з тим, що заробітну плату систематично вида-

ють лише в КСП «Пречистівське» (голова правління Іван Горобець), в ряді інших господарств видають її селянам буханцями в рахунок зароблених грошей.

— Що для вашого господарства означає мати пісбосні промисли? — запитує одного разу голову ради агрофірми «Ніва» М. Буряк і пошує:

— Маючи пісбосні промисли, стоїмо на колінах, а без них давно лежали б.

Збитковість сільськогосподарського виробництва — одна з причин того, що не дає бажаного ефекту повання землі: за неї власники отих гектарів поки що не мають давно очікуваних дивідендів, що знижує зацікавленість трударів у кінцевому результаті. Мав і має рашію голова районної державної адміністрації, голова районної ради Віктор Манько, який безупинно повторює, зустрічаючись з керівниками господарств: на державу надійся, а сам не пасує! І саме в такому ключі діють керівники більшості господарств.

Відзначаючи 75-річний ювілей району, селяни не забувають, що існує море проблем, серед яких чимало знатно складних. Звичайно, ніхто з них не очікує манти небесної, а от підмога держави не завадила б. І на запитання, як вийти із скрути, переважна більшість керівників господарств як один із варіантів убачає в зменшенні податкового преса на селян. А молодий голова правління КСП імені Шевченка Олександр Сігіда (в господарстві, як він очолює, справи йдуть досить непогано) казав:

— Україн потрібно, щоб наша держава повернулася обличчям до селян.

Валентин КОНОНЕНКО, журналіст.

Світлим рядком

Харків

Фармпідприємства одержали віснф?

Найбільш чітко схема фармацевтичного підприємства Харкова мають намір перейти на новітні технології. Однак на технічне переоснащення потрібно не менш як двадцять п'ять мільйонів доларів. Одержати такі кошти ніини можливо лише шляхом створення в Харкові власної економічної зони для фармпідприємств, збільшивши їх від надмірного податкового преса на п'ять років.

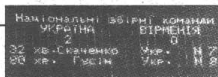
Принципове рішення з цього питання керівництвом країни вже прийнято. Справа лише за малим — втілити в життя хоча б одну здорову ідею.

Чернівці

Місто торгує землею

У Чернівцях зареєстровано перший юридичний договір купівлі земельної ділянки приватним підприємством. Міська рада продала товариству з обмеженою відповідальністю «Роден-Україна» майданчик площею 648 квадратних метрів. На ньому невдовзі виросте магазин м'ясів та побутової техніки. Завдяки цій операції до міської казни надійшло понад 11 тисяч гривень.

Тим часом бажаючі придбати земельні ділянки виявили й інші підприємницькі структури. За продані їм майданчики під забудову місцевий бюджет одержав 96 тисяч гривень.

(Початок на 1-й і 4-й стор.).
**УКРАЇНА — ВІРМЕНІЯ.
2:0.**

1:0 Скаченко, 32, 2:0 Гусин, 80.

УКРАЇНА: Шовковський, Лужний, Дмитрулін, Головок, Васьук, Попов (Максимов, 76), Скаченко (Ковальов, 60), Гусин, Косовський, Шевченко (Кривенцов, 79), Ребров.

ВІРМЕНІЯ: Березовський, Сукиасян, Хачатрян, Овсепян, Крашан (Оганесян, 83), Варданян, Петросян, Адамян, Ассадурян (Ссаян, 72), Шахгельян, Мікаелян (Авалян, 65), Попередженко: Овсепян, 23, Сукиасян, 31.

Арбітр — Марсель Ліка (Румунія).

14 жовтня. Київ. НСК «Олімпійський». Ясно. 9 градусів. 25 000 глядачів.

В Н П М О
УКРАЇНА 3 0 0 7-2 9
Франція 2 1 0 6-3 7
Ісландія 1 2 0 2-1 5
Вірменія 1 1 1 3-3 4
Росія 0 0 3 4-7 0
Андорра 0 0 3 1-7 0

Як і очікувалося, господарі пішли вперед великими силами. І вже протягом перших чотирьох хвилин створили три голеві моменти. Гості, у свою чергу, майже всім складом тримали щільну оборону. Лише Ассадурян, Мікаелян і Шахгельян інколи і якимось дуже неспішним намагалися загострити гру своїм командам в атаці.

Перший удар по воротах українців було зроблено лише на 11-й хвилині. Однак Шахгельян, який перебував під

гострим кутом, пробив не-сильно, прямо в руки Шовковському.

І надалі характер гри змін не знавав. Шевченко, Ребров, Косовський і особливо Скаченко (за активної підтримки партнерів) шматували оборону вірменської збірної. Гострі й небезпечні були флангові підключення до атаки Лужного.

Але забити швидкий гол українцям не пощастило. Березовський грав, мов бог. А це вносило певну нервовість у дії нашої команди. Однак старанність і наполегливість її гравців були винагороджені. Той самий Лужний змістився зі свого звичного правого флангу на лівий і зробив надцільну передачу на Скаченка. Той у високому стрибку чудово зіграв на випередження — 1:0.

На початку другого тайму наші знову влаштували Бере-

зовському серйозно розминувся. Але Роман був просто молодцем. Однак так тривало невдоволю, бо вірмени помітно поживалися. Навіть намагалися пресингувати. Одне слово, ініціатива надолго перейшла до них. Як стало відомо після зустрічі, під час перерви Йожеф Сабо дав підопічним вказівку діяти тільки на контратаках.

І, як кажуть, почалася гра нервів. Тому підсумок зустрічі було важко передбачити. Хоча гості, тримаючи м'яча в середині поля, майже не били по воротах. Отож з великої мхари не впадо жодної краплі.

Розв'язка настала за десять хвилин до фінального свистка. Тут ініціативу взяв на себе Дмитрулін, який, пробивши лівим краєм, обіграв по ходу захисника і гостро прострелив. М'яч рикошетом відскоків прямо на ногу Гусину, який з кількох метрів «розстріляв» ворота гостей... — 2:0.

Наставник гострої Сурен Барсегян, незважаючи

на поразку, грою підопічних (особливо в другому таймі) залишився задоволеним. Після зустрічі він сказав:

Виграти в української збірної нам ще не до снаги. Футбольне господарство України за традицією розгалужене і потужне. І перспективи у вас привабливі...

У Йожефа Сабо запитали, які передчуття були в нього перед зустріччю.

— Вірив, що обов'язково заб'є Скаченко. І, слава Богові, не помилюся. Сергій завдання виконав повністю. Ми йому сказали: грай на повні

оберти, викладись, як можеш. І тоді тебе замінюють...

— Чому тоді ваші гравці, створивши безліч моментів, скористалися лише двома?

Справді, з реалізацією ще маємо певні проблеми. Поки що не все виходить у Шевченка. Хоча він виконав величезний обсяг роботи. Знаєте, добре вже те, що створюємо ці моменти. А реалізація за певної роботи неодмінно підвищиться.

Сабо цього разу особливих емоцій не виказував. Утім, радості не приховував. Адже його команда завершила осінній цикл відбіркових змагань на позиції одноосібного лідера.

— Матимемо вдалість часу, щоб підготуватися до безрезультатного поєдинку з французями у Парижі, — сказав він. — У лютому неодмінно проведемо 20-денний збір. Це — дваразі тренувальний збір, і зрозуміло, товаришів матч. Обов'язково з сильними суперниками. Скажімо, збірними Саудівської Аравії та ОАЕ. Можливо, хтось ще зголоситься зіграти. Клубним тренерам доведеться поступитися власними інтересами заради збірної. Потрібно, щоб усі — кияни, донецьчани, львів'яни й інші — мали найвищі кондиції напередодні паризького іспиту. Можливо, що залучимо до нашої роботи когось із гравців молодіжної збірної. Там є перспективні виконавці...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
На знімку: збірна України з футболу — лідер четвертої відбіркової групи чемпіонату Європи; так втілює українську команду, яка в далекій Бразилії стала чемпіоном світу серед інвалідів.

Фото Юрія ВЕНТЕРША.

Оголошення

Повідомлення

ЗАТ «Барселона»

повідомляє про проведення 4 грудня 1998 р. о 10 годині загальної збори акціонерів за адресою: м. Луганськ, вул. Радянська, 75-518.

Порядок денний

1. Про підсумки фінансової діяльності ЗАТ «Барселона» за 1997 р. та 9 місяців 1998 р.
2. Про внесення змін в установчі документи товариства.
3. Про реорганізацію товариства.

Довідки за телефонами:

(0642) 53-65-97, 53-53-77.

Київське відділення Академії горних наук України оголошує про своєї ліквідації. Претензії приймаються в течение одного місяця з дати публікації оголошення. Обращається по адресу: 252056, г. Киев, ул. Борщаговська, 115.

Уважаемые акционеры!

ОАО САТП 1501 сообщает, что 30 ноября 1998 г. состоится собрание акционеров по адресу: г. Одесса, 270031, Ленинградское шоссе, 8 км, в помещении предприятия. Начало регистрации в 9.00. При себе иметь документ, удостоверяющий личность.

Телефоны для справок: (0482) 23-12-43, 33-03-83.

Повестка дня:

- I. Отчет правления ОАО САТП 1501 о результатах финансово-хозяйственной деятельности за отчетный период.
- II. Отчет ревизионной комиссии.
- III. Выборы органов управления и контроля.
- IV. Утверждение устава ОАО САТП 1501 в новой редакции.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000 г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело о банкротстве: — № 4512-9 от 15.09.98 г. Фирма «КЭСе» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, г. Симферополь, ул. Залеская, 85, кв.2), р/счет 26008010013301 КД Объединенный коммерческий банк, МФО 324485, код ОКПО 20749585.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Куди вкласти знецінені гроші?..

Тому що: за 4 місяці заощади ви набудете професію бухгалтера або секретаря за цінами того славного часу, коли доллар коштував 1:80 грн.

Порадьтесь з друзями — це завжди вигідно!

Думка фахівців Харківського фінансово-Економічного Інституту однозначна: **Інституту! Це всі сегменти тверда валюта.**

Безкоштовно отримаєте усі умови навчання, написавши на адресу: 310001, м. Харків, пр. Московський, 138А, код 26747358.

Харківський Фінансово-Економічний Інститут

Дзвінок Мін. освіти № 214974 від 20.05.97

Арбитражный суд Одесской области (270032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу № 4339-26 по банкрутству Білгород-Дністровського ЗАТ «МІЗ». Юридична адреса: 272300, Одеська обл., м. Білгород-Дністровський, вул. Маяковського, 59, р/п 26001301510007 в Білгород-Дністровському відділенні Промінвестбанку України, МФО 328458, код 14315397.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ЗАПОРІЗЬКА СІЧ

Всеукраїнська газета Запорізької міської ради

Це — єдине в Запоріжжі всеукраїнське видання демократичного, національно-патриотичного і козацького спрямування.

Ще 1991 року «Запорізька Січ» єдина в місті та області сказала читачам про те, що ГЧП — це незаконне захоплення влади хунтою алкоголиків і ставників. Відтоді часоміс тримав державницьку лінію, борючись за провами великодержавного шовінізму, відстоюючи відродження України, мови і культури її народу.

Багато уваги приділяє газети відродженню українського козацтва. Постійно висвітлює діл Великих рад, рад отаманів, інші заходи УК.

Передплатити «Запорізьку Січ» — і ви будете в курсі справ життя на Запоріжжі, а також знатимете про події, що відбуваються в козацтві.

Наш передплатний індекс у всеукраїнському каталозі — 61518.

Ціна на місяць — 2 грн. 50 коп., на квартал — 7 грн. 50 коп.

На першому — 15 грн., на рік — 30 грн.

Підтримайте нас і будемо разом!

Арбитражный суд Херсонской области (г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дела о банкротстве: № 2/4-5 МКП «Агрохол», г. Херсон, ул. Р. Люксембург, 23, р/с 26004456, МФО 352015 в ХОД АПБ «Аваль»; № 6/217-5 ЗАО «Москва», г. Херсон, ул. Шоссе, 5 км, р/с 26003165, МФО 352093 в ХОД АПБ «Аваль»; № 6/228-5 фирма «Примирь-Н», г. Херсон, ул. Н. Шоссе, 5 км, р/с 260027133 в ХОД АПБ «Аваль», код 2412742; № 6/225-5 ЧД «Дико», г. Херсон, ул. Р. Люксембург, 19-а, кв. 16, р/с 26001001220301 в ХФ КБ «Бросбенбанк».

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Самбірський міжгосподарський комбикормовий завод Львівської області повідомляє, що Арбитражный суд Одесской области (270032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушив справу по банкрутству № 4333/26 від 21.08.1998 р. приватного підприємства «Міні-молоко» м. Одеса, МФО 328618, р/п 2600000163354, к-д ПП 21004195.

Арбитражный суд м. Киева (адреса: 252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «Ониск-Трейд» (адреса: 252034, м. Київ, вул. Чапаєва, 2/16) порушив справу N 14/121 по банкрутству Товариства з обмеженою відповідальністю «Гамма-Плюс» (боржник).

Юридична адреса боржника — 252010, м. Київ, вул. Стругицького, 4.

Розрахунковий рахунок боржника — N 26005202954001 в Лібідському відділенні банку «Україна» м. Києві, МФО — 322926.

Письмові заяви кредиторів з майновими вимогами, а також заяви санаторів приймаються Арбитражним судом м. Києва протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Харківський інститут професійного навчання пропонує навчання по спеціальностям **БУХГАЛТЕР+** **налоговий** **учет** **КОСМЕТОЛОГ** **МАРКЕТОЛОГ** **РЕКЛАМІСТ-МАРКЕТОЛОГ**

ЗА 4-6 МЕСЯЦЕВ ЗАОЧНО

- прием без ограничения по возрасту и образованию;
- выдается документ государственного образца.

АДРЕС: 310045, Тел.: (0572) 47-83-36
г.Харьков, ул. 23 Августа 9А, к.5

Реклама в газеті «Голос України»
Телефон 441-89-34.
Факс 449-85-62.

Самотня красуня бажає познайомитися

Новини від театрів України

У листопаді минулого року художній керівник Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки Михайло Різникович поставив в ізраїльському місті Хайфі виставу «Тойбеле та її демон». Минулими вихідними столична російська драма запросила на цю прем'єру київського глядача.

П'єса написана лауреатом Нобелівської премії Ісааком Башевісом Зінгером (у співпраці з Ів Фірман) за мотивами двох його оповідань. Героїня — Тойбеле, за своїм станом «агуна» (її кинув чоловік), прагне кохання, однак пошаткати до неї ніхто не може, доки її чоловік живий. Тим часом самотню красуню таємно і безнадійно кохає бідний холостяк Алхонен. Але Тойбеле, начитавшись оповідань про демонів, які приходять ночами до жінок у вигляді чоловіка, проїнялася палким почуттям і вирішила чекати свого демона. І він прийшов...

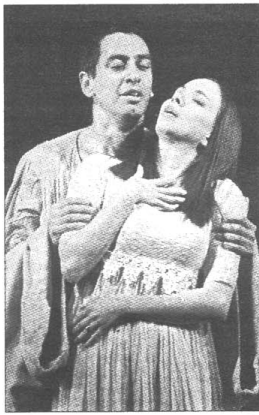
Захопливий сюжет з детективною зав'язкою, чистота людських стосунків, а ще щира і професійна гра акторів Муніципального театру міста Хайфи не могли залишити публіку байдужою — їх викликали на біс багато разів.

Примітно, що між двома театрами останніми роками встановилися тісні і плідні контакти. Два роки тому київський театр показав в Ізраїлі, а також у Хайфі «Школу скандалу» Р. Шерідана та «Історію однієї пристрасної» за Г. Джеймсом. Вистави йшли із синхронним перекладом на іврит, і ізраїльський глядач прийняв їх дуже тепло. Результатом цих гастролей став договір про співробітництво двох театрів.

Аліса РОМАНОВА.

На знімку: сцена з вистави «Тойбеле та її демон», Тойбеле — Майя Маоз, Алхонен — Моше Бекер.

Фото
Володимира ФАЛІПА
(ДНАУ).

То glad — Гладієві...

Від суботи до свободи

Справді, прізвище Гладія, перегукється з «то glad» — «радіти», — тим більше, що він, найвідоміший нині на Заході український актор, уже вісім років працює в англomовному світі. Радімо його поєди на батьківщині рідко. Щого разу зустрітися допоміг Центр Курбаса та особисто Неллі Корнієнко. Завдяки їй Григорій Гладій провів 10-денні майстер-класи в Києві. З групою столичних та львівських акторів він зробив начерк до театрального проєкту за мо-

тивами «Тіней забутих предків» і «Страшної помсти». Минулої суботи роботу було показано в НАУКМА. Власне, це не вистава, а просто акторський тренаж, але тренаж настільки осмислений, що не можна завершена вистава могла б з ним зрівнятися. Дійство рідкісно насичене: мені здалося, воно триває не менш години, а минуло лише 15–20 хвилин. А сам Гладій не змінився, таке мистецтво він сповідував і 20 літ тому, коли працював у Київському Молодіжному

театрі. Я запитав: «В такому разі, що тримає тебе в Канаді?» Він серйозно відповів: «Сек'юриті — безпека! Тут я ніколи не почувався безпечно!» З огляду на туманність нашого «завтра», сперечатися було марно. Наступного дня він вилетів до Монреалю. А нинішній уїк-енд проведе на зйомках якогось американського серіалу. Вітм, в Україні Гладій теж почав зніматися — в ролі генерала УПА Шухевича в новому фільмі Олеся Янчука «Командир армії безсмертних».

Віталій ЖЕЖЕРА.
На знімку: Григорій Гладій.

Афіша вихідних днів

● Київ

Національна опера: субота — бенефіс, присвячений 40-річчю творчої діяльності Валентини Калиновської; неділя — Б. Павловський «Вілосніжка та семеро гномів», балет на 3 дії (о 12 год.), опера Дж. Пуччіні «Вогнем».

Національний академічний драматичний театр імені І. Франка: субота — «Український воведів», або вип'ємо й подемо» за М. Кропивницьким; неділя — В. Шекспір «Приборкання норовливої», комедія на 2 дії.

Міжнародний центр культури і мистецтв: субота — прем'єра нової програми Кларі Новікової «Службовий роман».

Палац «Україна»: неділя — концерт Анжеліки Варум та Леоніда Агутіна.

Копайте глибше, Шуро

Для 12 експедицій з близького і далекого зарубіжжя завершився археологічний сезон в Керчі. Найціннішою знахідкою стала візантійська базиліка, яка діяла до нас червоні століття прекрасне збережено. Фактично стверджують, що схожі експонати мають лише три музеї світу.

До сотень приміряників «Кобзаря»,

що експонуються в однойменному черкаському музеї, додалося чотиритомне видання цієї книги. Його привезла з Канади Тетяна Торпе-Смирненко — онука видатного українського сайнлика Левка Смирненка. Кореспондент ДНАУ повідомляє, що 1860 року саме за кошти прада Тетяни Платона Смирненка було видано вікопомний «Кобзар» Тараса Шевченка.

У слави п'яний аромат

Столичний Будинок кіно бурхливим аншлагом привітав із днем народження відомого актора, народного артиста України Костя Степанькова. Власне, день народження був чотири місяці тому, утім, з технічних й інших об'єктивних

духт має надійти у широкий продаж.

Романси приносять аванси

Кіровоградська співачка, випускниця Одеської консерваторії Ірина Цегельна повернулася із Франції, де брала участь у 42-му міжнародному конкурсі професійних співаків у місті Тулузі. Романси українською, російською, французькою та німецькою мовами у виконанні Ірини так вразили журі, що її запросили до Франції на гастролі тепер уже із сольним концертом.

Бенефіс на честь Опанасенко

Завтра в столичному Театрі на Лівому березі йтиме вистава «П'ять романсів у

Десята муза

Документальні своєрідності

Кому з вітчизняних митців нині під силу, та й по кишені, зняти ігровий фільм? Небагато. Одним із них став відомий режисер Григорій Кохан. Він, озброївшись сценарієм Андрія Кохотюха та Євгена Онопrienка, а ще — прислів'ям «Що голийшій, то мудріший», вирішив довести хибність теорії про загубель українського кіно.

У глядацькому залі під час прем'єри у столичному кінотеатрі «Кінопанорама» не було жодного вільного місця. Чи й справді за рідним кіно скучили, а може, надто звабливо для багатьох виявилася можливість безплатно, та ще й з користю, провести годинку-другу у гостинній «Кінопанорамі».

Сюжет фільму «Тупик» до розряду оригінальних навряд чи потрапить. Стрічка розповідає про трагичну долю сучасної молоді людини. Головний герой під час служби у доблесних Збройних силах дізнається про зраду коханої й тікає з війська, зрештою потрапляє в обійми підступного злочинного світу, а потім — на лаву підсудних.

Григорій Кохан називає цю роботу своєрідним документом сьогодення. Його він зафіксував на кінострілі імені О. Довженка, на вітчизняній плівці, за доволі мізерну, як для кінорежисерства, суму (500 тисяч гривень) і з допомогою безлічі благодійних послуг: музеї та ресторани надавали для зйомок свої приміщення задарма. Загалом у павільйонах столичної кінотеатру, за словами її головного редактора Василя Іл'яшенка, геть порожньо. Тому містом поповзли чутки, що невдовзі кінотеатр попроситься під крило міста. Начальник Головного управління культури Києва Олександр Биструшкін упевнений, що коли там станеся, столиця не кине напризволяще довженківців.

Алла РОМАНЧУК.

На знімку: кадр з фільму «Тупик».

Про те, що було і буде

старому домі». Можливо, дехто з глядачів навіть не здогадається, що це — сюрреалістичний бенефіс Галини Опанасенко, котра працює на цій сцені вже 20 років. Назву для бенефісу вибрано вдало — і запиток старого дому, і романс — усе це вельми пасує актрисі з великими сумними очима...

Погода

17–18 жовтня в Україні переважно без опадів, лише на заході, а в неділю у північній частині невеликий дощ. Вітер північно-західний, 5–12 м/с. Температура вночі 3–9 градусів тепла, у суботу, окрім південної частини країни, до 3 градусів морозу, вдень 7–13, на заході та півдні — 12–18 градусів вище нуля.

На Київщині невеликий дощ, вночі та вранці подекуди тумани. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура вночі 3–8, вдень — 8–13 градусів тепла. **Український гідрометцентр.**

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 189420.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311199.

X 2 3 4 5 6 7 8 9 X

Голос України

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-34;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-42.

E-mail: sekret@golos.rel.com

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не закладає підпису авторів публікацій.
- ♦ За точність викладення фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописи не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.